PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2009. gada 9. septembrī*

Lieta T-369/06

Holland Malt BV, Līshouta [*Lieshout*] (Nīderlande), ko sākotnēji pārstāvēja O. Brauvers [*O. Brouwer*] un D. Mess [*D. Mes*], pēc tam O. Brauvers, A. Štofers [*A. Stoffer*] un P. Šepens [*P. Schepens*], advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv K. Viselsa [*C. Wissels*], M. de Hrāfe [*M. de Grave*], K. ten Dama [*C. ten Dam*] un I. de Vriess [*Y. de Vries*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv T. Šarfs [*T. Scharf*] un A. Stobjecka-Kuika [*A. Stobiecka-Kuik*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2006. gada 26. septembra Lēmumu 2007/59/EK par Nīderlandes piešķirto valsts atbalstu uzņēmumam *Holland Malt BV* (OV L 32, 76. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents), tiesneši I. Labucka un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 12. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 Prasītājs *Holland Malt BV* ir alus darītavas *Bavaria NV*, kas ražo alu un bezalkoholiskos dzērienus, un *Agrifirm*, kooperatīva, kurā sadarbojas Vācijas un Ziemeļnīderlandes graudaugu ražotāji, konsorcijs. Prasītājs saņēma patentu, kas tam ļauj ražot un tirgot *HTST* (*High Temperature, Short Time*) iesalu — iesala kategoriju, kas palielina alus garšas, smaržas un dzirkstošuma noturīgumu, kā arī tā glabāšanas ilgumu.

2 Nīderlandes valdība nolēma prasītājam piešķirt atbalstu ieguldījumam EUR 7 425 000 apmērā tādas reģionālās ieguldījumu programmas ietvaros, kuras nosaukums ir "Regionale investeringsprojecten 2000" un kuras piemērojamība vēlāk tika attiecināta uz EK līguma I pielikumā norādīto lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarēm.

3 Prasītājam piešķirtā subsīdija ir paredzēta iesala ražotnes celtniecībai Ēmshāvenā [*Eemshaven*] (Nīderlande), lai vienuviet apvienotu dažādus procesa posmus, tādus kā iesala miežu uzglabāšana un pārstrāde, kā arī iesala ražošana un tirdzniecība. Subsīdijas faktiskā pārskaitīšana tika apturēta līdz brīdim, kad to apstiprinās Komisija. Lai saņemtu subsīdijas maksājumu, ieguldījums šajā projektā bija jāveic pirms 2005. gada 1. jūlija.

4 Ēmshāvenas iesala ražotnes paredzētā ražošanas jauda ir 120 000 tonnu gadā. Pēc šīs ražotnes celtniecības un ražošanas vienību slēgšanas Līshoutā (Nīderlande) un Vāgeningenā [*Wageningen*] (Nīderlande) prasītāja ikgadējās ražošanas jaudai 2005. gadā bija jābūt 205 000 tonnu iesala, bet 2001. gadā tā bija 150 000 tonnu (Līshoutā un Vāgeningenā). Celtniecības darbi sākās 2004. gada februārī, un, kā Komisija minēja apstrīdētajā lēmumā, iesala ražotne sāka darbību 2005. gadā.

5 Ar 2004. gada 31. marta vēstuli Nīderlande paziņoja Komisijai par subsīdiju saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu un Kopienas Pamatnostādņu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē (OV 2000, C 28, 2. lpp.; turpmāk tekstā — "Pamatnostādnes") 4.2.6. punktu. 2005. gada 5. maijā Komisija uzsāka procedūru atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam. Tā kā minētās procedūras dēļ tika aizkavēta subsīdijas izmaksa, pārsniedzot Nīderlandes valdības sākotnēji noteikto īstenošanas termiņu, prasītājs lūdza šo termiņu pagarināt līdz dienai, kad Komisija pieņems lēmumu par subsīdiju.

6 2006. gada 26. septembrī Komisija pieņēma Lēmumu 2007/59/EK par Nīderlandes piešķirto valsts atbalstu uzņēmumam *Holland Malt BV* (OV L 32, 76. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

7 Apstrīdētajā lēmumā Komisija secināja, ka strīdīgais pasākums, kas attiecās uz ieguldījumu, lai uzlabotu prasītāja produktu kvalitāti un palielinātu tā ražošanas jaudu, ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē. Pēc tam tā pārbaudīja, vai minētais pasākums tomēr var tikt atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

8 Šajā kontekstā Komisija konstatēja, ka *HTST* iesalam vai augstākās kvalitātes (*premium*) iesalam nav atsevišķa tirgus. Pēc tam tā atsaucās uz Pamatnostādņu 4.2.5. punktu, atbilstoši kuram "atbalstu nedrīkst piešķirt [ieguldījumiem, kas saistīti ar lauksaimniecības produktu pārstrādi, ja nav pietiekami pierādīts, ka attiecīgām precēm

ir] iespējams atrast normālus noieta tirgus". Šajā ziņā tā atzina, ka pasaules un Kopienu iesala tirgū pastāv jaudas pārpalikums un ka nav pierādīts, ka ir iespējams atrast normālus noieta tirgus.

9 Galvenokārt šo iemeslu dēļ Komisija apstrīdētā lēmuma 1. pantā atzina, ka strīdīgais atbalsts nebija saderīgs ar kopējo tirgu. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu Nīderlandes Karalistei ir jāatsauc valsts atbalsts. Apstrīdētā lēmuma 3. pantā Nīderlandes Karalistei ir noteikts pienākums atgūt no atbalsta saņēmēja nelikumīgi piešķirto atbalstu. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 4. pantu Nīderlandes Karalistei ir jāinformē Komisija par pasākumiem, kas veikti apstrīdētā lēmuma izpildei.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

10 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 7. decembrī, prasītājs cēla šo prasību.

11 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 6. aprīlī, Nīderlandes Karaliste lūdza atļaut iestāties šajā procesā prasītāja atbalstam. Ar 2007. gada 12. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs tai atļāva iestāties lietā.

12 Paredzētajos termiņos Nīderlandes Karaliste iesniedza savu procesuālo rakstu un citi lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par to.

13 Ņemot vērā tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu. Lietas dalībnieku prasījumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2008. gada 12. novembra tiesas sēdē.

14 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1., 2., 3. un 4. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Nīderlandes Karalistes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

17 Prasītājs savas prasības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu. Otrais pamats ir par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Trešais un ceturtais pamats ir par labas pārvaldības principa un EKL 253. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

18 Pirmās instances tiesa uzskata, ka ir lietderīgi pirmo pamatu par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un ceturtā pamata pirmo daļu par nepietiekamu pamatojumu tam, ka strīdīgais pasākums ir kvalificēts kā valsts atbalsts, izvērtēt kopā.

1. *Par pirmo pamatu par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un ceturtā pamata pirmo daļu par nepietiekamu pamatojumu tam, ka strīdīgais pasākums ir kvalificēts kā valsts atbalsts*

Lietas dalībnieku argumenti

19 Pirmkārt, prasītājs uzskata, ka Komisija, nepierādot, ka strīdīgais pasākums ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, ir pārkāpusi šo noteikumu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu.

20 Tas apgalvo: lai pierādītu, ka valsts pasākums ir atbalsts, kas var ietekmēt konkurenci un skart tirdzniecību starp dalībvalstīm, Komisijai ir jāveic atbilstoša analīze par attiecīgo tirgus situāciju, atbalsta saņēmēja un tā konkurentu stāvokli šajā tirgū un tirdzniecības apstākļiem starp dalībvalstīm, kā arī jānorāda priekšrocība, ko pasākums sniedz Kopienas iekšējā tirdzniecībā. Šajā sakarā tas atsaucas uz Tiesas 1985. gada 13. marta spriedumu apvienotajās lietās 296/82 un 318/82 Nīderlande un *Leeuwarder Papierwarenfabriek*/Komisija (*Recueil*, 809. lpp.), 1996. gada 24. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-329/93, C-62/95 un C-63/95 Vācija u.c./Komisija (*Recueil*, I-5151. lpp.) un 2000. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-15/98 un C-105/99 Itālija un *Sardegna Lines*/Komisija (*Recueil*, I-8855. lpp.).

21 Komisijai esot bijis jāpierāda, ka pasākumam ir reāla, nevis tikai teorētiska ietekme uz tirdzniecības apstākļiem starp dalībvalstīm. Turklāt saskaņā ar Tiesas 1987. gada 14. oktobra spriedumu lietā 248/84 Vācija/Komisija (*Recueil*, 4013. lpp., 18. punkts) tai esot bijis jāpārbauda, vai attiecīgais pasākums piešķir "tādas būtiskas priekšrocības saņēmējiem, salīdzinot ar to konkurentiem, kuras galvenokārt var izmantot uzņēmumi, kuri piedalās tirdzniecībā starp dalībvalstīm".

22 Atsaucoties uz šā sprieduma 20. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Vācija u. c./Komisija, prasītājs apgalvo: tā kā netika iesniegti dati par tā ārpuskopienas eksportu un apgrozījumu Kopienā, apstrīdētā lēmuma pamatojums ietver vēl mazāk informācijas nekā strīdīgais lēmums, kas nepietiekama pamatojuma dēļ tika atcelts ar minēto spriedumu.

23 Otrkārt, tas pārmet Komisijai kļūdu vērtējumā, jo tā neesot ņēmusi vērā, ka augstākās kvalitātes iesalam ir atsevišķs tirgus. Iesala produktu inovatīvo īpašību dēļ prasītājs darbojoties atsevišķā tirgus segmentā, proti, augstākās kvalitātes iesala tirgū, kurā tas nekonkurējot ar tradicionālajiem Kopienas iesala ražotājiem. Līdz ar to strīdīgais pasākums nevarot izkropļot konkurenci starp standarta iesala ražotājiem, kuri veic iesala tirdzniecību starp dalībvalstīm.

24 Treškārt, pēc prasītāja domām, Komisija esot kļūdaini noteikusi atbilstošo periodu un secinājusi, ka iesala tirgus atradās pagrimumā. Šīs kļūdas tai esot likušas nepareizi uzskatīt, ka pastāv risks, ka strīdīgais pasākums sniedz sabiedrībai priekšrocības konkurences tirgū un līdz ar to izkropļo konkurenci.

25 Tāpat Komisija esot kļūdaini atsaukusies uz iesala tirgus situāciju 2004. gadā, lai pierādītu, ka tas atradās pagrimumā. Prasītājs uzskata, ka tirdzniecības apstākļiem 2003./2004. gadā un 2004./2005. gadā nav nozīmes, jo šajā periodā Nīderlandes Karaliste tikai plānoja piešķirt subsīdiju ražošanas vienībai, kura turklāt vēl nebija sākusi darboties. Līdz ar to jebkādas konkurences priekšrocības un ietekme uz konkurenci un tirdzniecības apstākļiem Kopienā rastos tikai tad, kad Nīderlandes Karaliste piešķirtu subsīdiju prasītājam.

26 Tas uzskata, ka, lai izvērtētu subsīdijas ietekmi uz konkurenci un tirdzniecības apstākļiem, Komisijai bija jāņem vērā vai nu gadi, kuros tiktu izmaksāta subsīdija, vai arī gads, kurā Ēmshāvenas rūpnīca pilnīgi uzsāka darbību un kurā tās produkti tika laisti tirgū, proti, 2006. gads un turpmākais periods.

27 Ceturtkārt, prasītājs apgalvo: tā kā jaunās Ēmshāvenas rūpnīcas produkcija gandrīz pilnībā bija paredzēta eksportam uz trešām valstīm, atbalstam nebija būtiskas ietekmes uz Kopienas iekšējo tirdzniecību. Tas apgalvo, ka pārdošanas apjoms 2005. gadā uz valstīm Kopienā, kas paredzēts tā 2003. gada darbības programmā, esot sasniedzis 71 540 tonnas, bet 2003. gadā pārdošanas apjoms uz valstīm Kopienā bija apmēram 50 000 tonnu. Tas nozīmē tikai to, ka tajā laikā prasītājs plānoja pārdošanas apjoma pieaugumu uz Kopienas valstīm apmēram 20 000 tonnu apmērā, un tas attiecās uz visu sabiedrību kopumā pēc tam, kad Ēmshāvenas rūpnīca bija sākusi darboties.

28 Turklāt plānotais pārdošanas apjoms uz valstīm Kopienā iekļāva Līshoutas ražošanas vienības saražoto pārdoto apjomu, kuram nav nozīmes Komisijas vērtējumā. Ēmshāvenas rūpnīcas saražotais pārdotais apjoms arī bija saistīts ar šīs rūpnīcas, kas aizstāja slēgtās Līshoutas ražošanas vienības, jaudas izmantošanu.

29 Nīderlandes Karaliste atbalsta prasītāja argumentu, ka pastāv atsevišķs iesala tirgus segments, kurā prasītājs nekonkurē ar Kopienas tradicionālā iesala ražotājiem.

30 Komisija apgalvo, ka pirmais pamats neesot pieņemams, jo, izņemot neskaidru norādi par to, ka subsīdija neesot būtiski ietekmējusi nedz tirdzniecību, nedz arī konkurenci, tiesiskā un faktiskā informācija, uz kuru šis pamats ir balstīts, skaidri neizriet no izvirzītajiem argumentiem. Tā apstrīd arī prasītāja argumentu spēkā esamību vispār.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par pirmā pamata pieņemamību

31 Vispirms attiecībā uz šaubām, ko izteikusi Komisija par pirmā pamata pieņemamību, ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas Pirmās instances tiesai piemērojama saskaņā ar Statūtu 53. panta pirmo daļu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un īss pamatu izklāsts. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesai — spriest par prasību, iespējams, nepieprasot citu informāciju tās pamatojumam. Lai

prasību atzītu par pieņemamu, tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības nodrošināšanas labad galvenajai faktiskai un tiesiskai informācijai, uz ko ir balstīta prasība, ir vismaz kopsavilkuma veidā, bet pienācīgi un saprotami jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (Pirmās instances tiesas 1993. gada 28. aprīļa rīkojums lietā T-85/92 *De Hoe*/Komisija, *Recueil*, II-523. lpp., 20. punkts).

32 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka, pirmkārt, savā aizstāvībā Komisija ir detalizēti atbildējusi uz prasītāja pirmo pamatu un, otrkārt, prasītājam bija tiesības papildināt šo pamatu un sniegt jebkādus lietderīgus precizējumus atbildē uz repliku (šajā sakarā skat. Tiesas 1975. gada 14. maija spriedumu lietā 74/74 *CNTA*/Komisija, *Recueil*, 533. lpp., 4. punkts), ko tā tieši ir darījusi, pamatojoties uz faktiskajiem apgalvojumiem un iebildumiem par Komisijas vērtējumu, kas jau bija norādīti prasības pieteikumā saistībā ar otro pamatu.

33 Līdz ar to ir jāsecina, ka Komisijas iebildumi par pirmo pamatu nevar to izkropļot atbilstoši aizstāvēt savas intereses, nedz Pirmās instances tiesai — veikt pārbaudi tiesā. Tātad, tā kā pirmais pamats ir pieņemams, ir jāizvērtē, vai tas ir pamatots.

Par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu

34 Prasītājs apgalvo, izvirzot argumentus, kuri pārklājas ar ceturtā pamata pirmās daļas ietvaros izvirzītajiem argumentiem, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot pierādījusi, ka strīdīgais pasākums ir valsts atbalsts, un ka tā esot pieļāvusi kļūdu šajā sakarā izdarītajā vērtējumā.

35 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai pasākumu kvalificētu kā valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, ir jāizpilda četri nosacījumi. Pirmkārt, runai ir jābūt par

valsts iejaukšanos vai valsts līdzekļu izmantošanu, otrkārt, šīs iejaukšanās dēļ ir jārodas priekšrocībai tās saņēmējam, treškārt, tam ir jāvar ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un, ceturtkārt, tam ir jāizkropļo vai arī jādraud izkropļot konkurence (Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, *Recueil*, I-7747. lpp., 75. punkts, un Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija spriedums lietā T-442/03 *SIC*/Komisija, Krājums, II-1161. lpp., 44. punkts).

36 Šajā gadījumā prasītājs neapstrīd, ka ir izpildīti pirmie divi nosacījumi. Tas tomēr apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi, ka strīdīgais pasākums ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļo vai draud izkropļot konkurenci.

37 Izvērtējot šos divus nosacījumus, Komisijai esot nevis jāpierāda atbalsta patiesā ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un faktisks konkurences izkropļojums, bet tikai jāpārbauda, vai šie atbalsti var ietekmēt šo tirdzniecību un izkropļot konkurenci (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-372/97 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-3679. lpp., 44. punkts, un 2005. gada 15. decembra spriedums lietā C-66/02 Itālija/Komisija, Krājums, I-10901. lpp., 111. punkts).

38 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 35.–38. apsvērumā Komisija sniedza šādu pamatojumu attiecībā uz Kopienas iekšējās tirdzniecības ietekmi un konkurences izkropļošanas iespēju:

"(35) Pasākums ir tieša ieguldījuma subsīdija. [..]

(36) [..] viena uzņēmuma konkurētspējas uzlabošanās valsts atbalsta rezultātā parasti norāda uz konkurences [izkropļojumiem] attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas šādu atbalstu nav saņēmuši.

(37) Pasākums nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja tas apgrūtina importu no citām dalībvalstīm vai atvieglina eksportu uz citām dalībvalstīm. Izšķirošais faktors ir tas, vai [strīdīgā] pasākuma rezultātā Kopienas iekšējā tirdzniecība attīstītos vai varētu attīstīties savādāk.

(38) Ar produktu [(iesalu)], uz kuru attiecas šis atbalsta pasākums, [..] tiek veikta ievērojama Kopienas iekšējā tirdzniecība. 2004. gadā [25 ES dalībvalstu starpā tika pārdoti] aptuveni 1,3 miljoni tonnu iesala, t.i., apmēram 15 % no Kopienas 2004. gada kopējā iesala produkcijas apjoma [..]. Tāpēc šajā nozarē pastāv konkurence. [..]"

39 Pirmkārt, ir jāizvērtē prasītāja arguments, ka prasītāja *HTST* iesala, kas ražots Ēmshāvenas iesala ražotnē, inovatīvo īpašību dēļ tas darbojoties atsevišķā tirgū, proti, augstākās kvalitātes iesala tirgū, kurā tas nekonkurējot ar citiem Kopienas ražotājiem.

40 Atbildot uz prasītāja un Nīderlandes Karalistes argumentiem, kas šajā sakarā izvirzīti administratīvās procedūras ietvaros, Komisija apstrīdētā lēmuma 78.–89. apsvērumā izvērtēja, vai pastāv atsevišķs tirgus augstākās kvalitātes iesalam. Pamatojoties uz vairāku valstu (Somijas, Apvienotās Karalistes, Francijas un Dānijas) iesala [ražotāju] apvienību, kas uzskatīja, ka augstākās kvalitātes iesalam nav atsevišķa tirgus (apstrīdētā lēmuma 18., 19., 21. un 22. apsvērums), apsvērumiem, Komisija atzina, ka iesals drīzāk ir vispārējs apzīmējums produktam, kam iespējamas nelielas īpašību variācijas un uz ko attiecas alus darītavu noteiktie kvalitātes standarti (apstrīdētā lēmuma 81. apsvērums). Tā apgalvoja, ka visi ražošanas statistikas avoti, kas minēti administratīvās procedūras laikā (*Eurostat* (Eiropas Savienības statistikas birojs), *Euromalt*, Starptautiskā labības

padome), sniedz datus tikai par vispārējo iesala tirgu. Tā precizēja, ka Nīderlandes Karaliste un prasītājs paši nebija iesnieguši datus par vispār pastāvošo augstākās kvalitātes iesala ražošanas jaudu un it īpaši savu ražošanu (apstrīdēta lēmuma 87. apsvērums).

41 Netiek apstrīdēts, ka procesā Pirmās instances tiesā nedz prasītājs, nedz Nīderlandes Karaliste nav iesnieguši atsevišķus statistikas datus, kas konkrēti attiektos uz augstākās kvalitātes iesala ražošanu vai tirdzniecību. Turklāt tie ir atsaukušies tikai uz datiem, kas attiecas uz iesalu kopumā, nenodalot "standarta iesalu" no "augstākās kvalitātes iesala", ko veido prasītāja *HTST* iesals.

42 Prasītājs vienkārši ir atsaucies uz *Frontier Economics* 2005. gada oktobra ziņojumu ar nosaukumu "Holland Malt" (turpmāk tekstā — "*Frontier Economics* ziņojums"), kas, pēc tā domām, "apstiprina, ka tiktāl, ciktāl pārdotais *HTST* [aizstāja] pārdoto standarta iesalu, tas [veidoja] daļu no dabiska inovāciju procesa tirgū, kura pastāvēšana [bija] paredzēta jebkurā gadījumā". Turklāt ir jāatzīmē, ka *Frontier Economics* ziņojums, kuru turklāt saskaņā ar lietas dalībnieku tiesas sēdes laikā iesniegto informāciju ir pasūtījis prasītājs, iekļauj arī šādus apsvērumus: "ir sagaidāms, ka šis *HTST* iesals [..], kas ražots Ēmshāvenā, vismaz daļēji aizstās [..] citu ražotāju, ieskaitot ražotājus, kuriem rodas jaudas pārpalikums, pārdoto standarta iesalu".

43 Ir jāatzīst, ka ar šiem apgalvojumiem prasītājs un *Frontier Economics* ziņojums skaidri norāda, ka *HTST* iesals, kas pieder augstākās kvalitātes iesala kategorijai, var aizstāt "standarta" iesalu, kas apstiprina Komisijas atzinumu, ka prasītāja *HTST* iesals konkurē ar citu ražotāju iesalu.

44 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītāja apgalvojumi, ka pastāv atsevišķs augstākās kvalitātes vai *HTST* iesala tirgus, nav pamatoti un ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu šajā sakarā izdarītajā vērtējumā.

45 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka strīdīgajam pasākumam bija patiesa ietekme uz tirdzniecības apstākļiem starp dalībvalstīm, un ka it īpaši tā esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, neņemdama vērā, ka gandrīz visa jaunās rūpnīcas Ēmshāvenā produkcija tiks eksportēta uz trešām valstīm.

46 Pirmkārt, šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, kas minēta šā sprieduma 37. punktā, Komisijai ir nevis jāpierāda atbalsta patiesā ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un faktiska konkurences izkropļošana, bet tikai jāpārbauda, vai šie atbalsti var ietekmēt šo tirdzniecību un izkropļot konkurenci.

47 Otrkārt, ir jāatgādina: ja kādas dalībvalsts piešķirtais atbalsts nostiprina kāda uzņēmuma stāvokli, salīdzinot ar citiem konkurējošiem uzņēmumiem Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir uzskatāms, ka atbalsts ir ietekmējis minēto tirdzniecību (Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā 730/79 *Philip Morris*/Komisija, *Recueil*, 2671. lpp., 11. punkts; 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-53/00 *Ferring*, *Recueil*, I-9067. lpp., 21. punkts, un šā sprieduma 37. punktā minētais 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā Itālija/Komisija, 52. punkts).

48 Tā kā strīdīgais pasākums ir subsīdija ieguldījumam, kas paredzēts prasītāja modernizācijai un ražošanas jaudas palielināšanai, tas katrā ziņā pastiprina prasītāja konkurences stāvokli, salīdzinot ar tā konkurentiem, kuriem vai nu ir jāfinansē šādi ieguldījumi no pašu līdzekļiem, vai arī no tiem jāatsakās. Turklāt *Frontier Economics* ziņojumā iekļautie apgalvojumi (skat. šā sprieduma 42. punktu), ka Ēmshāvenā ražotais iesals ir paredzēts citu Eiropas ražotāju pārdotās produkcijas aizstāšanai, skaidri norāda, ka prasītāja konkurentu vidū ir Kopienas uzņēmumi.

49 Turklāt ir jāatzīmē, ka prasītājs pats atzīst, ka piedalās Kopienas tirdzniecībā. Tā administratīvās procedūras laikā tas norādīja, ka 2005. gadā tas plānoja Eiropā pārdot apmēram 71 540 tonnas iesala un 42 % no pārdotās produkcijas tika pārdota Kopienas

iekšējās tirdzniecības ietvaros. Turklāt arguments, ka šajā sakarā ir jāņem vērā tikai rūpnīca Ēmshāvenā, nevar tikt pieņemts, jo saskaņā ar šā sprieduma 47. punktā minēto judikatūru ir jāizvērtē saņēmēja uzņēmuma stāvokļa nostiprināšana, nevis tā konkrēto ražošanas vienību stāvoklis.

50 Katrā ziņā Pirmās instances tiesai iesniegtajos dokumentos vairākkārt paziņodams, ka jaunās rūpnīcas Ēmshāvenā ražotā produkcija ir paredzēta "gandrīz pilnībā" eksportam uz trešām valstīm, prasītājs netieši atzina, ka daļa minētās produkcijas tika pārdota Kopienā. Tomēr tam, ka Kopienas iekšējā tirdzniecībā piedalās tikai pārdotās produkcijas kopīgā daudzuma maza daļa vai arī minētās pārdotās produkcijas neliels procents, salīdzinot ar uzņēmuma ražošanas apmēru kopumā, nav nozīmes no minētās tirdzniecības ietekmes izvērtēšanas viedokļa, ņemot vērā, ka saskaņā ar judikatūru nepastāv kāda noteikta robeža vai procents, kura nepārsniegšanas gadījumā varētu uzskatīt, ka tirdzniecība starp dalībvalstīm nav ietekmēta (Tiesas 2005. gada 3. marta spriedums lietā C-172/03 *Heiser*, Krājums, I-1627. lpp., 32. punkts).

51 Turklāt ir jāatgādina, ka Komisijai nav jāpierāda, ka prasītājs patiesi eksportēja iesalu uz citām dalībvalstīm, ņemot vērā, ka saskaņā ar judikatūru tāda uzņēmuma stāvokļa nostiprināšana, kurš līdz šim nav piedalījies Kopienas iekšējā tirdzniecībā, šo uzņēmumu var nostādīt situācijā, kas tam ļautu iekļūt citas dalībvalsts tirgū, tādējādi pasākums, ar kuru tiek radīts šāds pastiprinājums, var ietekmēt minēto tirdzniecību (šajā sakarā skat. šā sprieduma 37. punktā minēto 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā Itālija/Komisija, 117. punkts).

52 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Komisijas minētie apstākļi (skat. šā sprieduma 38. punktu), proti, prasītāja stāvokļa nostiprināšana, salīdzinot ar tā konkurentiem, un tas, ka būtiska iesala apjoma daļa piedalās Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir pietiekami, lai pierādītu, ka strīdīgais pasākums var ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību, un līdz ar to prasītāja argumenti šajā sakarā ir pilnīgi nepamatoti.

53 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi, ka strīdīgais pasākums izkropļo konkurenci. It īpaši Komisija esot kļūdaini noteikusi atbilstošo periodu savai pārbaudei un uzskatījusi, ka attiecīgais tirgus atradās pagrimumā. Šo kļūdu dēļ tā esot nepareizi uzskatījusi, ka strīdīgais pasākums izkropļo konkurenci.

54 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbalsti, kas ir paredzēti, lai atbrīvotu uzņēmumu no tādām izmaksām, kuras tam parastos apstākļos būtu jāuzņemas ikdienas vadības vai normālas darbības ietvaros, principā izkropļo konkurences apstākļus (Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedums lietā T-459/93 *Siemens*/Komisija, *Recueil*, II-1675. lpp., 48. un 77. punkts; 1998. gada 30. aprīļa spriedums lietā T-214/95 *Vlaamse Gewest*/Komisija, *Recueil*, II-717. lpp., 43. punkts, un 2006. gada 23. novembra spriedums lietā T-217/02 *Ter Lembeek*/Komisija, Krājums, II-4483. lpp., 177. punkts).

55 Tāpat Tiesa ir nospriedusi, ka atbalsts, kas mazināja saņēmēja ražošanas iekārtu pārveidošanas izmaksas, tam sniedza konkurences priekšrocības, salīdzinot ar ražotājiem, kuri par saviem līdzekļiem īstenoja vai plānoja īstenot analoģisku savu iekārtu jaudas pārveidošanu (šajā skarā skat. šā sprieduma 47. punktā minēto spriedumu lietā *Philip Morris Holland*/Komisija, 11. punkts). Tātad no judikatūras skaidri izriet, ka konkurenci var *ipso facto* izkropļot ne tikai uzņēmuma ikdienas vadības vai normālas darbības izmaksu daļas segšana no valsts līdzekļiem, bet arī subsīdija, kas atbrīvo saņēmēju no daļas vai visām ieguldījumu izmaksām.

56 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Komisijas apstrīdētā lēmuma 35. un 36. apsvērumā minētā informācija (kas atspoguļota šā sprieduma 38. punktā), proti, ka strīdīgais pasākums ir paredzēts, lai subsidētu ieguldījumu, un ka tas nostiprina saņēmēja stāvokli, salīdzinot ar tā konkurentiem, katrā ziņā norāda, ka strīdīgais pasākums var izkropļot konkurenci. No minētā izriet, ka prasītāja argumenti par pārbaudē vērā ņemamo atbilstošo periodu un jautājums par to, vai tirgus atradās pagrimumā, nekādi neietekmē vērtējumu par konkurences ietekmi šajā gadījumā, ņemot vērā, ka netika apstrīdēts, ka subsīdija nostiprina prasītāja stāvokli salīdzinājumā ar tā konkurentiem, līdz ar to šie argumenti ir jānoraida kā neefektīvi.

57 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāuzskata, ka Komisija ir atbilstoši pierādījusi, ka strīdīgais pasākums var ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību un izkropļot konkurenci, un līdz ar to — ka strīdīgais pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tādējādi visi prasītāja argumenti par minētās tiesību normas pārkāpumu ir jānoraida.

Par apstrīdētā lēmuma pamatojumu attiecībā uz Kopienas iekšējās tirdzniecības un konkurences ietekmēšanu

58 Attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu EKL 253. panta izpratnē ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu piemērojamība ir atkarīga no attiecīgā tiesību akta būtības un konteksta, kurā tas ir ticis pieņemts (Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. oktobra spriedums lietā T-266/94 *Skibsværftsforeningen* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1399. lpp., 230. punkts, un 2003. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land Nordrhein-Westfalen*/Komisija, *Recueil*, II-435. lpp., 278. punkts). Tiesību akta pamatojumā ir skaidri jānorāda tā autores iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām saprast tā pamatu un tiesai — pārbaudīt pamatotību, tomēr tajā nav jāprecizē visa faktiskā un tiesiskā informācija, jo jautājums, vai šī iestāde ir ievērojusi EKL 253. pantu, ir izvērtējams, ņemot vērā gan šī akta tekstu, gan tā juridisko un faktisko kontekstu (Tiesas 1957. gada 20. marta spriedums lietā 2/56 *Geitling*/Augstā iestāde, *Recueil*, 9. lpp., 37. punkts, un 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā C-42/01 Portugāle/Komisija, Krājums, I-6079. lpp., 66. punkts).

59 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tieši par lēmumiem valsts atbalstu jomā — ja noteiktos gadījumos no pašiem apstākļiem, kādos tika piešķirts atbalsts, var izrietēt, ka tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm vai draudēt izkropļot konkurenci, — Komisijai šie apstākļi ir vismaz jānorāda sava lēmuma pamatojuma daļā (šā sprieduma 20. punktā minētie spriedumi apvienotajās lietās Nīderlande un *Leeuwarder Papierwarenfabriek*/Komisija, 24. punkts, un Itālija un *Sardegna Lines*/Komisija, 66. punkts, un šā sprieduma 58. punktā minētais spriedums lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land-Nordrhein Westfalen*/Komisija, 292. punkts).

60 Šajā gadījumā Komisija ir skaidri izklāstījusi atbilstošos apstākļus, kuri, kā Pirmās instances tiesa nosprieda šā sprieduma 52. un 56. punktā, ir pietiekami, lai pierādītu, ka strīdīgais pasākums var ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību un izkropļot konkurenci.

61 Prasītājs nevar pamatoti apgalvot, ka judikatūra, uz kuru tas atsaucas (skat. šā sprieduma 20.–22. punktu), paredz, ka Komisijai šajā sakarā būtu jāveic detalizētāka pārbaude.

62 Attiecībā uz šā sprieduma 20. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Nīderlande un *Leeuwarder Papierwarenfabrik*/Komisija (24. punkts) Tiesa ir norādījusi, ka apstrīdētajā lēmumā nav ne mazākās norādes uz situāciju attiecīgajā tirgū, saņēmēja stāvokli šajā tirgū, pašreizējo tirdzniecību un uzņēmuma veikto eksportu. To darot, Tiesa ir norādījusi faktorus, kas varētu būt ņemami vērā, izvērtējot ietekmi uz Kopienas iekšējo tirdzniecību lietā, kurā ir taisīts minētais spriedums, uzsvērdama, ka Komisija nevienu no tiem nav pārbaudījusi. Tomēr no minētā sprieduma nekādi neizriet, ka Komisijai katrā atsevišķā gadījumā būtu jāizvērtē katrs no šiem faktoriem.

63 Tāpat Tiesa un Pirmās instances tiesa jau šajā sakarā ir nospriedušas: pietiek, ka Komisija pierāda, ka izvērtējamie atbalsti var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un draudēt izkropļot konkurenci, un nav jānorobežo attiecīgais tirgus un jāanalizē tā struktūra, kā arī izrietošās konkurences attiecības (šajā sakarā skat. šā sprieduma 47. punktā minēto spriedumu lietā *Philip Morris Holland*/Komisija, 9.–12. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 15. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, no T-600/97 līdz T-607/97, T-1/98, no T-3/98 līdz T-6/98 un T-23/98 *Alzetta* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2319. lpp., 95. punkts).

64 Attiecībā uz šā sprieduma 20. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Itālija un *Sardegna Lines*/Komisija ir jāatzīmē, ka no minētā sprieduma 69. punkta skaidri izriet, ka 1997. gada apstrīdētais lēmums, kas attiecās uz kuģošanas uz Sardīniju (Itālija) nozari, tika atcelts tādēļ, ka Komisija nebija izskaidrojusi iemeslu, kādēļ atbalstu sistēma

Sardīnijas rēderu labā varēja ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību minētajā nozarē, ņemot vērā tostarp, ka kabotāža Kopienas līmenī tika liberalizēta tikai divus gadus pēc minētā lēmuma pieņemšanas. Tātad šis atcelšanas pamats, kas konkrēti attiecas uz minēto lietu, nevar ietekmēt vērtējumu par apstrīdēto lēmumu, kurš attiecas uz nozari, kurai ir piemērojami preču brīvas aprites noteikumi.

65 Prasītājs nevar arī atsaukties uz šā sprieduma 20. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Vācija u.c./Komisija, lai pamatotu savu argumentāciju. Pirmkārt, lieta, kurā ir taisīts šis spriedums, attiecās uz bankas garantiju, kas bija paredzēta, lai ļautu saņēmējam uzņēmumam iepirkt cita uzņēmuma lielāko kapitāla daļu, kas no faktu viedokļa ir būtiska atšķirība, salīdzinot ar šo gadījumu. Proti, šajā gadījumā strīdīgais pasākums ir ieguldījums, kas paredzēts, lai uzlabotu un palielinātu saņēmēja ražošanu, līdz ar to atbilstošie apstākļi, kas Komisijai bija jāizklāsta apstrīdētajā lēmumā, nav identiski tiem, kam bija nozīme lietā, kurā tika taisīts šā sprieduma 20. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās Vācija u.c./Komisija. Turpinājumā ir jāatzīmē, ka, lai arī šajā lietā Komisija patiešām sniedza dažus konkrētus datus par nopirkto uzņēmumu, tomēr tās vērtējumā, kura pamatojums tika atzīts par nepietiekamu, Tiesa lielu nozīmi ir piedēvējusi tam, ka Komisijas pārbaude tika attiecināta tikai uz nopirkto uzņēmumu un nemaz netika izvērtēts saņēmēja stāvoklis. Tomēr šajā gadījumā visa Komisijas veiktā pārbaude attiecas uz saņēmēju uzņēmumu.

66 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāatzīst, ka apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots attiecībā uz Kopienas iekšējās tirdzniecības un konkurences ietekmēšanu.

67 Līdz ar to ir jānoraida prasītāja izvirzītais pirmais pamats un ceturtā pamata pirmā daļa.

2. *Par otro pamatu par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un ceturtā pamata otro daļu par nepietiekamu pamatojumu šajā sakarā*

68 Pirmās instances tiesa uzskata, ka ir lietderīgi otro pamatu par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un ceturtā pamata otro daļu par nepietiekamu pamatojumu attiecībā uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanu izvērtēt kopā.

69 Otrais pamats ir iedalāms četrās daļās. Pirmā daļa attiecas uz Pamatnostādņu kļūdainu interpretāciju un piemērošanu. Otrā daļa attiecas uz to, ka nav pienācīgi līdzsvarota strīdīgā pasākuma labvēlīgā ietekme, no vienas puses, un tā ietekme uz Kopienas iekšējās tirdzniecības apstākļiem, no otras puses. Trešā daļa attiecas uz kļūdu vērtējumā par subsīdijas ietekmi uz ražošanas jaudu iesala nozarē. Ceturtā daļa attiecas uz to, ka nav ņemti vērā notikumi un to attīstība laikā starp lēmuma par subsīdijas piešķiršanu pieņemšanu un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu.

70 Otrā pamata pirmā un trešā daļa ir jāizvērtē kopā, ņemot vērā, ka pirmās daļas analīzei ir jāizvērtē arī jautājumi par pastāvošo un plānoto jaudu, kā arī to, ka strīdīgais pasākums ir paredzēts prasītāja ražošanas jaudas palielināšanai.

Par pirmo un trešo daļu: attiecīgi par Pamatnostādņu kļūdainu interpretāciju un piemērošanu, kā arī kļūdu vērtējumā par jaudas pārpalikumu

Lietas dalībnieku argumenti

71 Prasītājs apgalvo, ka ieguldījumu veids un attiecīgās preces skaidri norāda, ka prasītājs var atrast normālus noieta tirgus šīm precēm Pamatnostādņu 4.2.5. punkta izpratnē. Tas galvenokārt attiecas uz augošajiem noieta tirgiem ārpus Kopienas, un tādējādi ieguldījuma ietekme uz jaudu iesala tirgū Kopienas iekšienē ir neitrāla vai, augstākais, mazsvarīga.

72 Attiecībā uz minētajām precēm prasītājs apgalvo, ka attiecīgā iesala ražotne ražos tikai *HTST* iesalu, kas ir jauna iesala kategorija. Tas pārmet Komisijai, ka tā neesot izvērtējusi plašāku jautājumu par to, vai var atrast normālus noieta tirgus augstākās kvalitātes iesalam.

73 Attiecībā uz ieguldījuma veidu prasītājs apgalvo, ka ieguldījums tam ir ļāvis modernizēt savas iesala ražošanas iekārtas un pārvietot ražotnes no kontinentālām un neefektīvām vietām uz vietām pie jūras ar vieglu pieeju iesala miežiem. Tas apstiprina, ka jaunās ražotnes Ēmshāvenā tādējādi ļauj eksportēt būtisku pārdotās produkcijas daļu un atbildēt uz pieaugošu iesala piegādes neiesaiņotā veidā pieprasījumu no alus darītavu sabiedrību puses, kas apstiprina, ka tā precēm ir un tiks atrasti normāli noieta tirgi.

74 Attiecībā uz pastāvošās un plānotās jaudas vērtējumu Kopienas iesala tirgū prasītājs būtībā uzskata, ka Komisija ir kļūdaini aizliegusi attiecīgo atbalstu, kaut arī bija

acīmredzams, ka jaudas pārpalikums Kopienas un pasaules iesala tirgū nebija strukturāls un tuvākajā nākotnē tiktu labots.

75 Šajā sakarā tas apgalvo, ka iesala nozarei Kopienā ir raksturīga tendence pārvietot neefektīvas iesala ražotnes, kuras atrodas tālu no jūras, uz modernām iesala rūpnīcām, kuras izvietotas ostās vai nozīmīgu navigācijas ceļu malā un kam ir viegla pieeja iesala miežiem. Pamatojoties uz *RM International* 2005. gada 22. aprīļa ziņojumu par iesala tirgu (turpmāk tekstā — "*RM International* ziņojums") un dažādiem *H. M. G.* ziņojumiem, prasītājs apgalvo, pirmkārt, ka šī modernizācijas procesa rezultātā ražotnes esot tikušas vairāk orientētas uz iesala eksportu uz trešām valstīm, nevis uz Kopienas iekšējo tirdzniecību, kā arī esot tikušas skaidrāk nodalītas iesala ražotnes, kuras atrodas tālu no ostām un piegādā savu produkciju uz valstu tirgiem Kopienā, no modernizētām iesala ražotnēm, kuras savu produkciju piegādā uz augošajiem eksporta tirgiem ārpus Kopienas. Otrkārt, šis process tiekot stiprināts ar tendenci, ka iesala ražotājiem ir jāapmierina pieaugošais pieprasījums no alus darītavu sabiedrību puses pēc neiesaiņota iesala piegādes, un tikai modernas iesala rūpnīcas, kuras ir izvietotas ostās, varot atbildēt uz šo pieprasījumu. Treškārt, prasītājs apgalvo, ka šajā procesā lielākoties tiekot izveidotas vietas ar vieglu pieeju iesala miežiem, nevis vietas, kurām tādas nav, līdz ar to iesala ražotnēm, kurām nav pietiekamas pieejas iesala miežiem, būšot jāslēdz savas ražotnes un tās jāaizstāj ar modernizētām ražotnēm iesala miežu avotu tuvumā.

76 Šajā sakarā prasītājs vispirms uzskata, ka nav pamatojuma Komisijas secinājumam, ka attiecīgajam ieguldījumam var būt negatīva ietekme uz iesala ražošanas jaudu un tirdzniecības apstākļiem Kopienā. Tas apgalvo, ka jauno ražotņu Ēmshāvenā daļa, kas ir orientēta uz piegādēm Kopienā, aizstāj kontinentālo ražotņu, kas tikušas slēgtas Līshoutā un Vāgeningenā, jaudu. Tas apgalvo, ka papildu jauda Ēmshāvenā būtu 55 000 tonnu.

77 Lai pamatotu šo argumentu, tas atsaucas uz pārdotās produkcijas tabulu, kas atspoguļota 2006. gada 6. decembra "Aperçu des ventes de HM par Deloitte", atbilstoši

kuram 2006. gadā Ēmshāvenas iesala rūpnīcas produkcija būtu gandrīz 112 220 tonnas, no kurām 79 449 tonnas tikšot piegādātas uz vietām ārpus Kopienas un 32 767 tonnas — uz vietām Kopienā, no kā izrietot, ka jebkura papildu ražotne Ēmshāvenā gandrīz pilnībā tiks orientēta uz vietām ārpus Kopienas.

78 Prasītājs pārmet Komisijai, ka tā neesot izvēlējusies dinamisku pieeju un novērtējusi subsīdijas ietekmi, ņemot vērā tirgus attīstību un šā tirgus ciklisko raksturu vispār. Tas norāda, ka šī priekšlaicīgā attieksme izriet arī no Pamatnostādņu 4.2.5. punkta teksta, kurā noteikts, ka tas, vai var atrast normālus noieta tirgus, Komisijai ir jāizvērtē, ņemot vērā pastāvošo un plānoto jaudu iesala tirgū. Tas atsaucas uz Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedumu lietā T-380/94 *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija (*Recueil*, II-2169. lpp.), kurā Pirmās instances tiesa apstiprināja Komisijas piemēroto dinamisko vērtēšanas metodi, kas attiecās uz iespējamām dinamiskām tendencēm pat pēc datuma, kurā jaunā tekstilrūpnīca sāktu darboties tirgū.

79 Prasītājs uzskata, ka Komisija nav veikusi tādu vērtējumu šajā gadījumā, jo tā neesot ņēmusi vērā ziņojumus par iesala tirgu, tostarp *RM International* ziņojumu, kurā ir norādīts, ka 2005. un 2006. gadā Kopienas iekšējā iesala tirgū notika būtiskas strukturālas izmaiņas un ka ļoti drīz pieprasījums tajā pārsniegšot piedāvājumu alus ražošanas un pieprasījuma pēc iesala palielināšanās perspektīvu dēļ. Tas uzskata, ka Komisijai bija jākoncentrējas uz periodu pēc brīža, kad rūpnīca Ēmshāvenā sasniedza savu pilno jaudu, proti, 2006. gadā un turpmāk.

80 Tāpat prasītājs pārmet Komisijai, ka tā neesot ņēmusi vērā *H. M. G.* ziņojumus, it īpaši 2006. gada 13. jūlija ziņojumu par iesala tirgus stāvokli (turpmāk tekstā — "2006. gada jūlija *G.* ziņojums"), kurā minēts: "attiecībā uz līdzsvaru starp iesala piedāvājumu un pieprasījumu var teikt, ka vairs nepastāv liels jaudas pārpalikums [..]; jebkurš atlikušais jaudas pārpalikums atrodas pieņemamās robežās". Prasītājs arī apgalvo, ka sanāksmēs, kurās tas piedalījās ar Komisiju, *H. M. G.* vērsa Komisijas uzmanību uz redzamām

radikālām pārmaiņām tirgū laikā no 2006. gada sākuma līdz 2006. gada jūlijam, kuru rezultātā iesala piedāvājuma un pieprasījuma situācija bija daudz līdzsvarotāka.

81 Prasītājs uzskata, ka Komisija ir kļūdaini vērtējusi eksporta tirgu augšanas perspektīvas ārpus Kopienas. Pēc tā domām, Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka Austrālija varētu apmierināt Dienvidaustrumu Āzijā pieaugošo iesala pieprasījumu un ka Dienvidamerikas un Āfrikas augošos iesala tirgus apmierinās jaunās celtnes Argentīnā un Dienvidu Kopējā tirgus [*Mercosur*] paplašināšana, iekļaujot Venecuēlu un, "iespējams", citas Dienvidamerikas valstis.

82 Tas uzskata, ka šie komerciālie noieta tirgi, kas rodas ārpus Kopienas, ir uzskatāmi par papildu komerciālajiem noieta tirgiem. Tas apgalvo: pat ja tas šajos noieta tirgos daļēji konkurētu ar Kopienas iesala ražotājiem, lēmumi, ko Komisija parasti pieņem, piemērojot Pamatnostādnes, parāda, ka ar to nevar pamatot atteikumu atzīt strīdīgo pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu.

83 Attiecībā uz iespēju pārorientēt savu darbību uz Kopienas tirgu, kas minēta apstrīdētā lēmuma 76. apsvērumā, prasītājs apgalvo, ka to nevar saprātīgi paredzēt, jo tas uz šo brīdi ir atradis un atrod pietiekamus šo preču noieta tirgus un ilgstoši izmantos tirgus augšanu valstīs ārpus Kopienas.

84 Tas atsaucas uz *H. M. G.* 2006. gada novembra ziņojumu par iesala rūpniecības stāvokli, saskaņā ar kuru 2007. gadā pasaules iesala pieprasījums pilnībā absorbēs un pat pārsniegs teorētisko pasaules jaudu, tādējādi nākotnē tirgu raksturos iesala trūkums.

85 Prasītājs šaubās, ka eksporta licenču skaits ir ticams avots, lai izdarītu secinājumus par Kopienas daļu pasaules iesala tirdzniecībā. Tas uzskata, ka Kopienā saņemto eksporta licenču skaita samazinājums var būt saistīts arī ar iesala miežu pagaidu deficītu Kopienā. Tātad šis skaitlis nenorādot pareizi Kopienas potenciālu palielināt savu daļu pasaules iesala tirdzniecībā. Tas uzskata, ka jaudas skaitļi vienmēr ir jāinterpretē un jāanalizē, ņemot vērā strukturālās izmaiņas, kas notiek Kopienas iesala nozarē.

86 Prasītājs apstrīd Komisijas izmantoto metodi, lai noteiktu jaudas pārpalikuma situāciju iesala tirgū, it īpaši atsauci uz izmantošanas likmi 98 %, kas, pēc tā domām, neatspoguļo pareizi Kopienas jaudu. Komisija neesot ņēmusi vērā, ka gandrīz neviena rūpnīca neveic regulāri cauru gadu remonta un uzlabošanas darbus. Atzīstot, ka tam nav precīzas informācijas par ražošanas jaudas izmantošanu kopumā, prasītājs uzskata, ka šī izmantošana visdrīzāk ir mazāka par 98 %.

87 Tas pārmet Komisijai, ka apstrīdētajā lēmumā tās vērtējums par ieguldījuma ietekmi uz jaudu Kopienas iesala tirgū galvenokārt esot balstīts uz datiem, ko iesniegusi *Euromalt* — iesala ražotāju apvienība, kas apvieno prasītāja konkurentus un kurai tādēļ ir komerciālas intereses iebilst pret tā ražotņu modernizāciju. Tas apgalvo, ka *Euromalt* vēstulēs nav precizēts, kā ir tikusi aprēķināta iesala jauda un iesala pieprasījums, un ka Komisijai bija jāpārbauda šo aprēķinu veikšanai izmantotās metodes un tas, vai šie aprēķini pareizi atspoguļo iesala nozarē pastāvošo jaudu.

88 Nīderlandes Karaliste atbalsta prasītāja argumentus.

89 Komisija apstrīd prasītāja un Nīderlandes Karalistes argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

90 EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts ļauj Komisijai, atkāpjoties no vispārīgā aizlieguma, kas noteikts EKL 87. panta 1. punktā, atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu "atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm".

91 Saskaņā ar Pamatnostādņu 4.2.5. punktu "neviens atbalsts nevar tikt piešķirts atbilstoši 4.2.3. vai 4.2.4. punktam, ja nav pietiekami pierādīts, ka attiecīgajām precēm ir iespējams atrast normālus noieta tirgus; šā pierādījuma piemērotība ir pienācīgā līmenī jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgās preces, ieguldījuma veidu, kā arī pastāvošo un plānoto jaudu".

92 Saskaņā ar EKL 87. panta 3. punktu Komisijai ir plaša rīcības brīvība, kuras īstenošana ir saistīta ar sarežģītiem vērtējumiem, kas attiecas uz ekonomisko un sociālo sistēmu un kas jāveic Kopienas kontekstā. Veicot pārbaudi tiesā attiecībā uz šīs rīcības brīvības īstenošanu, tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievērotas procesuālās normas un normas par pamatojumu, kā arī tas, vai vērā ņemtie fakti ir pareizi pēc būtības un vai nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda faktu vērtējumā vai arī pilnvaru ļaunprātīga izmantošana (šā sprieduma 37. punktā minētais 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā Itālija/Komisija, 83. punkts, un Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. aprīļa spriedums lietā T-17/03 *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, Krājums, II-1139. lpp., 41. punkts).

93 Komisija var paredzēt šo izvērtēšanas pilnvaru īstenošanai tādas vadlīnijas kā pamatnostādnes, ciktāl tajās ir iekļauti aptuveni kritēriji pieejai, kāda tai ir jāievēro (šajā sakarā skat. šā sprieduma 54. punktā minēto spriedumu lietā *Vlaamse Gewest*/Komisija, 79. punkts, un 92. punktā minēto spriedumu lietā *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, 42. punkts).

94 Šajā gadījumā Komisija vispirms ir izvērtējusi, vai pastāv jaudas pārpalikums Kopienas un pasaules iesala tirgū, kā arī tā iemeslus un sekas.

95 Apstrīdētā lēmuma 56. punktā Komisija ir atveidojusi *Euromalt* tabulu it īpaši par jaudas pārpalikumu pasaules iesala tirgū. Atbilstoši šai tabulai minētais jaudas pārpalikums 2004. gadā bija 534 000 tonnu un 2006. gadā — 1 950 000 tonnu.

96 Komisija apstrīdētā lēmuma 68. apsvērumā norāda:

"[..] iesala nozares rentabilitāte 2005./2006. gadā sasniegs tās zemāko līmeni daudzo zaudējumus nesošo uzņēmumu dēļ, kuru izmaksas tiek segtas tikai daļēji. Iespējams, ka tieši zemās rentabilitātes dēļ 2006. gada pavasarī lielais Vācijas iesala ražošanas uzņēmums *Weissheimer*, kurš atrodas Andernahā [*Andernach*], iesniedza maksātnespējas pieteikumu. Pēc tam tika pilnībā slēgtas arī citas iesala ražotnes, tostarp četras rūpnīcas Apvienotajā Karalistē, divas Vācijā un viena Francijā. Šajā gadījumā ir runa par vecākām lielu uzņēmumu ražotnēm. Citi iesala ražotāji ir nolēmuši uz laiku slēgt daļu ražotņu. Vēl citos gadījumos vecās iesala [ražotnes] tika aizstātas ar jaunām. [..]"

97 Apstrīdētā lēmuma 71. apsvērumā Komisija noteica:

"[..] 2002.–2004. gadā kopējā [Kopienas] jauda tikusi izmantota vismaz 98 % apmērā. [..] 2005. gadā ražošanas jaudu izmantošanas līmenis bija zemāks, iesala ražošanas apjoms Kopienā bija 8,4 miljoni tonnu, bet ražošanas jauda bija 8,8 miljoni tonnu. Sagaidāms, ka 2006./2007. tirdzniecības gadā kopējais ražošanas apjoms būs 8,0 miljoni tonnu, bet ražošanas jaudas apjoms — 8,8 miljoni tonnu. Šī jaudu izmantošanas līmeņa

pazemināšanās gan drīzāk atspoguļo iesala ražotāju reakciju uz zemo rentabilitāti — lēmumu samazināt iesala ražošanu un uz laiku slēgt [ražotnes]. [..]"

98 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 72. apsvērumā precizēts:

"[..] 2006. gada vidū iesala ražošana Kopienā šķiet atkal esam līdzsvarā ar faktisko pieprasījumu, jo iesala ražotāji ir iemācījušies ierobežot ražošanu atbilstīgi iespējamajiem pārdošanas apjomiem. Tomēr pat pēc iepriekš minētās veco iesala ražotņu pilnīgas slēgšanas kopējā iesala ražošanas jauda Kopienā vēl joprojām pārsniedz faktisko pieprasījumu par aptuveni 600 000 tonnu. [..] Tāpēc Komisijas rīcībā nav pietiekamu norāžu uz to, ka situācija saistībā ar jaudas pārpalikumu drīzumā varētu mainīties."

99 Izskaidrojusi būtiska Kopienas jaudas pārpalikuma pastāvēšanu galvenokārt ar noieta tirgu trūkumu Kopienā un pasaulē, Komisija izvērtēja Nīderlandes Karalistes un prasītāja argumentus, ka attiecīgā ieguldījuma raksturīpašības norādot, ka tirdzniecību ar trešām valstīm atbalsts ietekmētu vairāk nekā Kopienas iekšējo tirdzniecību. Šajā sakarā apstrīdētā lēmuma 75. apsvērumā Komisija norādīja: "Kopienas iesala nozarē pastāv[ēja] lielas grupas, kas pārd[eva] savu iesalu gan Kopienā, gan ārpus tās[;] pie šīs kategorijas pieder[ēja] arī [prasītājs], kas [atradās] pie jūras ostas, no kuras [bija] iespējams veikt piegādes gan Kopienas tirgum, gan ārpus Kopienas tirgiem[,] [..] [un] savā 2003. gada augusta uzņēmējdarbības plānā [prasītājs] norād[īja], ka plāno[ja] 2005. gadā pārdot Eiropas valstīm 71 540 tonnas iesala". Komisija apstrīdētā lēmuma 76. apsvērumā precizēja: "var rasties situācijas, kad iesala ražotnes, kas pārsvarā orientējas uz eksportu ārpus Kopienas (piemēram, [prasītājs]), nevar atrast pircējus attiecīgajai valstij paredzētajai produkcijai un šādā gadījumā, iespējams, mēģina pārdot šo produkciju Kopienā[;] var notikt arī pretējais[;] [..] pastāv abpusēja saikne — norises Kopienā ietekmē norises ārpus Kopienas un otrādi".

100 Turklāt attiecībā uz minētajām precēm Komisija izvērtēja un noraidīja prasītāja un Nīderlandes Karalistes argumentus par to, ka pastāvot atsevišķs tirgus un tātad atšķirīgi noieta tirgi augstākās kvalitātes iesalam.

101 Visbeidzot, Komisija apstrīdētā lēmuma 89. apsvērumā apgalvoja:

"Pamatojoties uz [..]secinājumiem par jaudas pārpalikumu iesala tirgū, attiecīgā pasākuma iespējamo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un faktu, ka nav iespējams skaidri pierādīt atsevišķa augstākās kvalitātes iesala tirgus pastāvēšanu, Komisija uzskata, ka atbalsta pasākums neatbilst pamatnostādņu 4.2.5. punktam, kurā noteikts, ka ieguldījumiem atbalstu nedrīkst piešķirt tad, ja [..] attiecīgajām precēm nav iespējams atrast normālus noieta tirgus."

102 Ar otrā pamata pirmo un trešo daļu prasītājs būtībā pārmet Komisijai, pirmkārt, Pamatnostādņu kļūdainu interpretāciju un piemērošanu attiecībā uz pārbaudi par to, vai pastāv normāli noieta tirgi, un, otrkārt, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārbaudot, vai iesala tirgū pastāv jaudas pārpalikums.

103 Ņemot vērā, ka Komisijas secinājums par normālu noieta tirgu trūkumu galvenokārt ir balstīts uz konstatējumu, ka, salīdzinot ar iesala pieprasījumu, pastāv ražošanas jaudas pārpalikums, vispirms ir jāizvērtē apstrīdētā lēmuma pamatotība šajā ziņā.

— Par jaudas pārpalikumu iesala tirgū

104 Lietas dalībnieki neapstrīd, ka iesala tirgum ir pasaules līmenis, kā liecina lietas dalībnieku rakstveida apsvērumu pielikumā esošie avoti. Turklāt, kā noteikts šā sprieduma 44. punktā, prasītājs nav pierādījis, ka pastāv atsevišķs tirgus *HTST* vai augstākās kvalitātes iesalam. Tāpat tā apgalvojums, ka "*HTST* iesala pārdotā produkcija aizstāj pastāvošo standarta iesala pārdoto produkciju", kas galvenokārt norāda, ka prasītājs var pārdot *HTST* iesalu pircējiem, kuri iepriekš pilnīgi vai vismaz daļēji ir iepirkuši "standarta" iesalu, apstiprina Komisijas secinājumu, ka prasītājs konkurē ar citiem ražotājiem vienos un tajos pašos noieta tirgos.

105 Pirmkārt, prasītājs apgalvo: Komisija ir secinājusi, ka Kopienas tirgū pastāv jaudas pārpalikums, galvenokārt pamatojoties uz *Euromalt*, kas ir apvienība, kura pārstāv tā konkurentu intereses, avotiem, un nav ņēmusi vērā norādes par pretējo.

106 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pamatojusies uz datiem par Kopienas jaudu un efektīvo ražošanu 2002.–2005. gadā, ņemot vērā *H. M. G.* 2004./2005. gada datus, kura informācijas avots ir valstu statistiska, kā arī *Euromalt* un *Eurostat* dati. Šie dati norāda, ka jaudas pārpalikums 2002. un 2004. gadā bija vismaz 200 000 tonnu, kas, ņemot vērā 8,6 miljonu tonnu jaudu 2002. gadā un 8,8 miljonu tonnu jaudu 2004. gadā, atbilst izmantošanas likmei 98 %. 2003. gadā jaudas pārpalikums bija tikai 37 000 tonnu, kas atbilst jaudas izmantošanas likmei 99,6 %. Komisija piebilda, ka *Frontier Economics* ziņojumā norādītie dati liecināja par līdzīgu izmantošanas likmi. Turpinājumā, kā avotu minot *H. M. G*. 2006. gada 2. maija ziņojumu (turpmāk tekstā — "2006. gada maija *G.* ziņojums"), tā ir norādījusi, ka "2005. gadā izmantošanas likme bija zemāka, iesala ražošanai esot 8,4 miljoni tonnu un jaudai — 8,8 miljoni tonnu[;] attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu ir paredzēts kopā saražot 8 miljonus tonnu ar jaudu 8,8 miljoni tonnu". Komisija ir konstatējusi, ka izmantošanas likmes samazinājums šķietami atspoguļo to nozares uzņēmumu reakciju, kuri, sastopoties ar zemo rentabilitāti, nolēma ražot mazāk iesala un uz laiku slēgt daļu ražotņu. Tā ir piebildusi, ka attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu šī situācija, iespējams, ir skaidrojama arī ar viduvēju alus miežu ražas novākšanu. Tā ir apgalvojusi,

ka no datiem par 2002., 2003. un 2004. gadu izriet, ka ir iespējams izmantot vismaz 98 % no kopējās ražošanas jaudas (apstrīdētā lēmuma 70. un 71. apsvērums).

107 Pirmkārt, ir jāatzīst, ka Komisija ir pamatojusies uz dažādiem avotiem, kuros tika norādīts tikai tas, ka Kopienas iesala tirgū pastāv būtisks jaudas pārpalikums, kas palielinājās 2005. gadā, salīdzinot ar periodu no 2002. gada līdz 2004. gadam. Turklāt tā norādīja, ka saskaņā ar 2006. gada maija *G.* ziņojumu jaudas pārpalikums Kopienas tirgū 2006./2007. gadā sasniedza rekorda lielumu, palielinoties līdz 800 000 tonnu jeb 9 % no kopējās jaudas. Līdz ar to prasītāja arguments, ka Komisijas secinājums par jaudas pārpalikuma pastāvēšanu galvenokārt ir balstīts uz *Euromalt* apsvērumiem, nav pamatots.

108 Otrkārt, ir jānorāda, ka Komisijas nostāju, saskaņā ar kuru Kopienā pastāv strukturāls jaudas pārpalikums, salīdzinot ar noieta tirgiem, skaidri apstiprina 2006. gada jūlija *G.* ziņojums, uz kuru prasītājs ir vairākkārt atsaucies. Šajā ziņojumā ir norādīts:

"No 2004. gada, bet vairāk 2005. un 2006. gadā Kopienas rūpniecībai bija raksturīgs nepārdodams jaudas pārpalikums vairāk nekā miljons tonnu apmērā. [..] Iesala ražotāju zaudējumi bija būtiski 2005. gadā un, visticamāk, būs vēl lielāki 2006. gadā. Tomēr vairākās valstīs — Francijā, Vācijā un Apvienotajā Karalistē — iesala ražotāji ir sākuši samazināt ražošanu tā vietā, lai pārdotu iesalu par pilnīgi nerentablām cenām."

109 Treškārt, prasītājs un Nīderlandes Karaliste pārmet Komisijai, ka tā neesot ņēmusi vērā apgalvojumus 2006. gada jūlija *G.* ziņojumā, saskaņā ar kuriem "attiecībā uz līdzsvaru starp iesala piedāvājumu un pieprasījumu var teikt, ka vairs nepastāv liels jaudas pārpalikums" un ka "jebkurš atlikušais jaudas pārpalikums atrodas pieņemamās robežās".

110 Ir jāatgādina, ka 2006. gada jūlija *G.* ziņojuma atbilstošās rindkopas teksts ir šāds:

> "Jaunās būvniecības un slēgšanas rezultātā Kopienas pašreizējā iesala ražošanas jauda ir 8,8 miljoni tonnu attiecībā pret aprēķināto izmantošanu, ieskaitot eksportu, 8,2 miljoniem tonnu, proti, 93,2 % no jaudas [..]. Attiecībā uz līdzsvaru starp iesala piedāvājumu un pieprasījumu var teikt, ka vairs nepastāv liels jaudas pārpalikums. Iesala ražotāji mazāk veiksmīgos tirgos ir iemācījušies samazināt ražošanu līdz iespējamam pārdošanas apjomam, tādējādi spiediens uz iesala cenām vairs neradīsies pārmērīga piedāvājuma dēļ."

111 Līdz ar to pat saskaņā ar attiecīgo 2006. gada 13. jūlija ziņojumu jaudas pārpalikums, kas Kopienas tirgū pastāvēja ziņojuma izstrādāšanas brīdī, sasniedza 600 000 tonnu. Šis skaitlis bija lielāks periodā, par kuru Komisija veica savu pārbaudi (no 2003. gada līdz 2006. gadam), turklāt tas ilustrēja joprojām pieaugoša jaudas pārpalikuma tendenci Kopienā, ņemot vērā, ka saskaņā ar apstrīdēto lēmumu 2005. gadā šis skaitlis bija tikai 400 000 tonnu (skat. šā sprieduma 106. punktu). Apgalvojumu — "attiecībā uz līdzsvaru starp iesala piedāvājumu un pieprasījumu var teikt, ka vairs nepastāv liels jaudas pārpalikums" — liek apšaubīt tā tiešais konteksts. Proti, attiecībā uz, pirmkārt, rekorda lielo jaudas pārpalikumu (600 000 tonnu), kas norādīts šajā pašā ziņojuma rindkopā, otrkārt, apgalvojumu, ka daļa ražotāju ir iemācījusies ierobežot savu produkciju līdz līmenim, kas atbilst iespējamajam pārdošanas apjomam, un, treškārt, atsauci uz līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu, nevis uz līdzsvaru starp jaudu un pieprasījumu, ir jāatzīmē, ka izmaiņas, par kurām paziņots minētajā rindkopā, veido nevis jaudas pārpalikuma samazinājums, bet gan pārprodukcijas (vai pārmērīga piedāvājuma) samazinājums Kopienā.

112 Ir jāatzīst, ka Komisija ir atspoguļojusi Kopienas pārprodukcijas stāvokli, apstrīdētā lēmuma 72. apsvērumā konstatējot, ka "2006. gada vidū iesala ražošana Kopienā šķiet atkal esam līdzsvarā ar faktisko pieprasījumu, jo iesala ražotāji ir iemācījušies ierobežot ražošanu atbilstīgi iespējamajiem pārdošanas apjomiem". Šajā sakarā kā avotu tā min 2006. gada jūlija *G.* ziņojumu. Tomēr, lai gan Komisija var ņemt vērā neatkarīgu ekspertu ekspertīzes un ziņojumus, tā tomēr nav atbrīvota no viņu darbu izvērtēšanas, ņemot vērā, ka galvenā un ekskluzīvā atbildība par EKL 87. panta ievērošanas un EKL

88. panta īstenošanas nodrošināšanu, ko pārbauda Kopienu tiesa, ir Komisijai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā T-274/01 *Valmont*/Komisija, Krājums, II-3145. lpp., 72. punkts un tajā minētā judikatūra). Komisija nevarēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārņemt 2006. gada jūlija *G.* ziņojumā iekļautos apgalvojumus par jaudas pārpalikuma samazinājumu, kuri minēti šā sprieduma 109. punktā, jo Kopienas ražošanas samazinājums (no 8,4 miljoniem tonnu 2005. gadā līdz 8,2 miljoniem tonnu 2006. gadā) faktiski rada jaudas pārpalikuma palielinājumu, ņemot vērā stabilo Kopienas jaudas līmeni 2005. un 2006. gadā (8,8 miljoni tonnu).

113 Attiecībā uz *H. M. G.* un Komisijas sanāksmēm 2006. gadā ir jāatzīst, ka saskaņā ar prasītāja šajā sakarā iesniegto informāciju *H. M. G.* vērsa Komisijas uzmanību uz redzamām radikālām izmaiņām tirgū, kuru rezultātā iesala piedāvājuma un pieprasījuma stāvoklis bija daudz līdzsvarotāks. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka Komisija atspoguļoja šīs izmaiņas apstrīdētajā lēmumā, tā 72. apsvērumā apgalvojot, ka "2006. gada vidū iesala ražošana Kopienā šķiet atkal esam līdzsvarā ar faktisko pieprasījumu, jo iesala ražotāji ir iemācījušies ierobežot ražošanu atbilstīgi iespējamajiem pārdošanas apjomiem".

114 Visbeidzot, tā kā ir jāuzskata, ka prasītājs ar saviem argumentiem apstrīd arī Komisijas secinājumu par jaudas pārpalikuma pastāvēšanu pasaules iesala tirgū, ir jāatzīmē, ka šis arguments arī nav pamatots. Pirmkārt, prasītājs nav norādījis nevienu statistikas avotu, kas liktu apšaubīt jaudas pārpalikuma pastāvēšanu pasaules iesala tirgū. Otrkārt, 2006. gada jūlija *G.* ziņojumā ir atsauce uz tādu neseno nozīmīgo ražotņu celtniecību trešās valstīs, kas kopā ar jauno Kopienas ražotņu celtniecību 2005. un 2006. gadā Kopienas rūpniecībai radīja "nepārdodamu jaudas pārpalikumu vairāk nekā miljona tonnu apmērā".

115 Līdz ar to ir jāuzskata, ka Komisija no juridiskā viedokļa ir pietiekami pierādījusi, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Kopienas un pasaules iesala tirgū pastāvēja jaudas pārpalikums, un ir jānoraida visi prasītāja argumenti, ar kuriem tiek apšaubīta Komisijas apstrīdētā lēmuma secinājumu par jaudas pārpalikumu pamatā esošo avotu ticamība.

116 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā līdzsvara atjaunošanos starp ražošanas jaudu un pieprasījumu, kas jau bija paredzama apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī. Tas šajā sakarā atsaucas tostarp uz šā sprieduma 78. punktā minēto spriedumu lietā *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, kā arī uz dažādiem ekspertu ziņojumiem, ko tas ir pievienojis prasības pieteikumam.

117 Pirmkārt, pretēji prasītāja apgalvojumiem Komisija apstrīdētajā lēmumā veica uz nākotni vērstu vērtējumu. Tā izanalizēja iesala ražošanas jaudu un ražošanas apjomu ne tikai 2005. gadā, bet arī attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu, pamatojoties uz 2006. gada maija *G.* ziņojumu (apstrīdētā lēmuma 70. un 71. apsvērums). Tā ir izvērtējusi nākotnes tendences attiecībā uz iesala ražošanu Kopienas un pasaules līmenī, paredzamo iesala pieprasījuma no alus darītavām struktūru un izmaiņas un pat ir atsaukusies uz Starptautisko labības padomi saistībā ar līdz 2010. gadam paredzamo iesala tirdzniecības apjoma izmaiņu (apstrīdētā lēmuma 58., 59., 62.–68. un 72. apsvērums).

118 Ņemot vērā, ka Komisija ir veikusi uz nākotni vērstu vērtējumu attiecībā uz iesala ražošanas jaudu un Kopienas tirdzniecības attīstību, ir jāuzskata, ka apstrīdētais lēmums atbilst principam, kas izklāstīts šā sprieduma 78. punktā minētajā spriedumā lietā *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, un ka prasītāja argumenti par to, ka neesot veikta uz nākotni veikta analīze, nav pamatoti.

119 Otrkārt, ir jāuzsver, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijai nebija nedz pārdotās produkcijas tabulas, kas atspoguļota *Deloitte* 2006. gada 6. decembra pārdotās produkcijas aprēķinos, nedz *H. M. G.* 2006. gada novembra ziņojuma par iesala

rūpniecības stāvokli, kas abi ir pievienoti prasības pieteikumam. Tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienas akta tiesiskums ir jāizvērtē atbilstoši faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas pastāv akta pieņemšanas brīdī, un Komisijas vērtējumi var tikt pārbaudīti, tikai pamatojoties uz apstākļiem, kuri tai bija zināmi vērtējuma veikšanas brīdī (Pirmās instances tiesas 2002. gada 14. maija spriedums lietā T-126/99 *Graphischer Maschinenbau*/Komisija, *Recueil*, II-2427. lpp., 33. punkts, šā sprieduma 92. punktā minētais spriedums lietā *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, 54. punkts; šajā sakarā skat. Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedumu lietā 234/84 Beļģija/Komisija, *Recueil*, 2263. lpp., 16. punkts). Līdz ar to prasītājs nevar, lai apstrīdētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, atsaukties uz apstākļiem, kas Komisijai nebija zināmi administratīvās procedūras laikā.

120 Treškārt, attiecībā uz prasītāja argumentiem par to, ka neesot ņemts vērā *RM International* ziņojums, vispirms ir jāatzīmē, ka šajā ziņojumā nav sniegta pilnīga analīze, ko pamatotu konkrēti dati, par pastāvošajām tendencēm iesala tirgū un tā nākotnes attīstību. Katrā ziņā Komisija atsaucas uz *RM International* ziņojumu apstrīdētā lēmuma 27. un 59. apsvērumā. Turklāt ir jānorāda, ka *RM International* ziņojumā nav minēts, ka iesala tirgus ļoti ātri sasniegs stāvokli, kurā pieprasījums pārsniegs piedāvājumu alus ražošanas un iesala pieprasījuma palielināšanās pozitīvu perspektīvu dēļ, kā apgalvo prasītājs. Tieši otrādi, saskaņā ar ziņojumu: "ņemot vērā, ka pasaules alus ražošanas palielinājums iepriekšējos gados bija palēninājies, var novērot lēnāku pieprasījuma apmierināšanu ar jauno iesala produkciju".

121 Līdz ar to prasītāja arguments šajā sakarā arī ir jānoraida.

122 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot jaudas pārpalikuma analīzi.

— Par normālu noieta tirgu trūkumu

123 Prasītājs tomēr apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā faktorus, kas ietekmējuši jaudas izmantošanas likmi, tādus kā remontdarbi rūpnīcās un iesala miežu trūkums, tādējādi tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka jaudas pārpalikuma pastāvēšana bija saistīta ar normālu noieta tirgu trūkumu. Turklāt prasītājs uzskata, ka tas savām precēm var viegli atrast normālus noieta tirgus, ņemot vērā *HTST* iesala uzlaboto kvalitāti un to, ka attiecīgā ieguldījuma veids prasītājam ļauj veikt piegādes pircējiem ārpus Kopienas.

124 Attiecībā uz prasītāja pirmo argumentu ir jānorāda, ka augošais jaudas pārpalikums, ko konstatējusi Komisija attiecībā uz 2005. un 2006. gadu, nav izskaidrojams ar *H. M. G.* apgalvojumu, ka "gandrīz neviena rūpnīca neveic regulāri cauru gadu remonta un uzlabošanas darbus". Šajā sakarā pietiek atzīmēt, ka jaudas pārpalikums 2003. gadā bija tikai 37 000 tonnu, kas izslēdz, ka regulāru remonta un uzlabošanas darbu dēļ varēja rasties Kopienas jaudas pārpalikums no 400 000 līdz 600 000 tonnu 2005. gadā un 2006. gadā un pat 800 000 tonnu jaudas pārpalikums 2006./2007. tirdzniecības gadā, kas paredzēts 2006. gada maija *G.* ziņojumā.

125 Attiecībā uz atsauci uz apgalvoto iesala miežu trūkumu ir jāatzīmē, ka Komisija šo faktoru atspoguļoja apstrīdētā lēmuma 71. apsvērumā, apgalvojot, ka "attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu [izmantošanas likmes samazinājums], iespējams, ir skaidrojams arī ar viduvēju alus miežu ražas novākšanu". Prasītājs tomēr nemin nevienu avotu, nedz arī konkrētus datus, kas padarītu ticamu pieņēmumu, ka iesala miežu trūkums bija noteicošais faktors, kas izraisīja nozīmīgu izmantošanas likmes samazinājumu.

126 Turklāt ir jāuzsver, ka prasītājs neapstrīd Komisijas apgalvojumu apstrīdētajā lēmumā, ko turklāt apstiprina 2006. gada jūlija *G.* ziņojums, — ka dzīvas konkurences dēļ iesala cena bija nokritusi līdz līmenim, kurā ražošana vairs nebija rentabla, un ka šie apstākļi

tirgū bija izraisījuši dažu ražošanas vienību slēgšanu un citu vienību ražošanas samazinājumu. Turklāt iesala miežu sliktā raža attiecīgajos gados neizskaidro rūpnīcu pilnīgu slēgšanu Kopienā.

127 Tāpat 2006. gada jūlija *G.* ziņojums, uz kuru prasītājs ir vairākkārt atsaucies, izskaidro jaudas pārpalikuma rašanos Kopienā, pirmkārt, ar to, ka Kopienas ražotāji gaidīja ātru pieprasījuma pieaugumu ārpus Kopienas, kas tos rosināja attīstīt jaunas ražotnes, un, otrkārt, ar tirgus apstākļu vēlākām izmaiņām, kuru dēļ jaunās ražotnes radīja pārpalikumu, salīdzinot ar pieprasījumu pasaules tirgū. Šajā sakarā minētajā ziņojumā ir norādīts:

"Proporcija starp pašmāju un eksporta pārdoto produkciju bija 70:30 pašmāju pārdotās produkcijas labā, bet pašmāju tirgi labākajā gadījumā bija inerti un eksporta tirgi šķita neapmierināmi. Gandrīz visi paplašinājumi vai jaunās rūpnīcas bija saistītas ar eksportam labvēlīgajām zonām — Rovena [*Rouen*], Antverpene, Rulsbreka [*Rulsbroek*], Ēmshāvena un Halmstade [*Halmstad*]. Kad sākās jaunu ražotņu būvniecība un tika sasniegts rekordliels eksporta apjoms, gaisotne jau bija mainījusies. Pašmāju pārdotā alus produkcija lika vilties, Japānas alus rūpniecība ražoja un pārdeva alu ar nelielu iesala saturu un alu bez iesala, Brazīlijas alus ražotāji iepirka pieaugošu apmēru no Argentīnas — kaimiņu *Mercosur* dalībvalsts. Lielākās pārmaiņas tomēr ir notikušas Krievijā, kur starptautisku un Krievijas kampaņu rezultātā tika izveidota iesala rūpniecība gandrīz 1,5 miljonu tonnu apmērā, padarot lieku jebkādu importu, izņemot nelielu daudzumu no tiešajiem kaimiņiem."

128 Tāpat *Frontier Economics* ziņojumā Kopienas jaudas izmantošanas likmes samazinājums tiek saistīts ar ārpus Kopienas tirgu samazināšanos, norādot: "šā eksporta samazinājuma galvenais iemesls bija sarūkošs Krievijas pieprasījums iesala importam [..]; kaut arī aplēses par Kopienas ražošanu 2004.–2005. gadā vēl nav pieejamas, ir sagaidāms, ka eksporta pagrimuma dēļ [..] varētu būtiski samazināties jaudas izmantošanas līmenis Eiropā".

129 Līdz ar to ir jāatzīst, ka lietas materiāli apstiprina Komisijas konstatētās cēloņsakarības pastāvēšanu starp jaudas pārpalikumu un normālu iesala noieta tirgu trūkumu, tādējādi prasītāja argumenti par kļūdu šajā sakarā izdarītajā vērtējumā ir jānoraida.

130 Ar savu otro argumentu prasītājs apgalvo, ka tas savām precēm var viegli atrast normālus noieta tirgus, ņemot vērā tostarp *HTST* iesala uzlaboto kvalitāti un to, ka ieguldījumu veids — it īpaši Ēmshāvenas iesala ražotnes ģeogrāfiskais stāvoklis vienlaikus iesala miežu kultūru zonas tuvumā un dziļo ūdeņu ostas tuvumā — ļauj apgādāt pircējus ārpus Kopienas.

131 Šajā sakarā vispirms ir jāatzīmē, ka prasītājs pamatojas uz Pamatnostādņu nepareizu lasījumu, apgalvodams, ka Pamatnostādņu 4.2.5. punkts, saskaņā ar kuru ir jāpierāda, ka "attiecīgajām precēm ir iespējams atrast normālus noieta tirgus", galvenokārt attiecoties uz pierādīšanu, ka pastāv noieta tirgi atbalsta saņēmēja precēm.

132 Saskaņā ar judikatūru Pamatnostādnes nav jāsaprot, ņemot vērā tikai to tekstu. Tās ir jāinterpretē, ņemot vērā EKL 87. pantu un šīs tiesību normas mērķi, proti, neizkropļotu konkurenci kopējā tirgū (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 1. decembra spriedumu lietā T-27/02 *Kronofrance*/Komisija, Krājums, II-4177. lpp., 89. punkts).

133 Tāpat, lai arī Komisijai ir saistoši savi valsts atbalsta jomā pieņemtie pamatprincipi un paziņojumi, tas ir tikai tiktāl, ciktāl tie neatkāpjas no Līguma noteikumu pareizas piemērošanas, jo šie pamatprincipi un paziņojumi nevar tikt interpretēti, sašaurinot EKL 87. un 88. panta piemērošanas jomu vai pretrunā šajos pantos minētajiem mērķiem (skat. Tiesas 2008. gada 11. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P Vācija u.c./*Kronofrance*, Krājums, I-6619. lpp., 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

134 Ir jāatzīmē arī, ka atkāpes no vispārējā principa par valsts atbalstu nesaderību ar kopējo tirgu, kas ir noteikts EKL 87. panta 1. punktā, ir interpretējamas šauri (Pirmās instances tiesas 2008. gada 15. aprīļa spriedums lietā T-348/04 *SIDE*/Komisija, Krājums, II-625. lpp., 62. punkts; attiecībā uz EOTK līgumu skat. Tiesas 2001. gada 21. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no C-280/99 P līdz C-282/99 P *Moccia Irme* u.c./Komisija, *Recueil*, I-4717. lpp., 40. punkts, un Pirmās instances tiesas 1997. gada 25. septembra spriedumu lietā T-150/95 *UK Steel Association*/Komisija, *Recueil*, II-1433. lpp., 114. punkts).

135 Atbalsts ieguldījumiem pēc savas būtības pastiprina saņēmēja konkurences stāvokli, salīdzinot ar tā konkurentiem, jo piešķirtā summa samazina saņēmēja ieguldījumu izdevumus, tādējādi tam sniedzot priekšrocības salīdzinājumā ar citiem nozares ražotājiem, kuri par saviem līdzekļiem ir īstenojuši vai ir plānojuši īstenot analoģisku ieguldījumu (šajā sakarā skat. šā sprieduma 47. punktā minēto Tiesas spriedumu lietā *Philippe Morris Holland*/Komisija, 11. punkts, un 1987. gada 24. februāra spriedumu lietā 310/85 *Deufil*/Komisija, *Recueil*, 901. lpp., 8. punkts). Tātad saņēmēja atbalsta rezultātā palielinātās konkurētspējas dēļ vien tas savām precēm var vieglāk atrast noieta tirgus nekā nesubsidētie ražojumi. Faktiski jo lielāka subsīdija, jo vieglāk ir atrast noieta tirgus saņēmēja precēm.

136 Līdz ar to, ja pārbaude Pamatnostādņu 4.2.5. punkta izpratnē tiktu veikta, galvenokārt pamatojoties uz to, ka attiecīgā atbalsta saņēmēja subsidētajām precēm ir noieta tirgi, nevis ņemot vērā tā tirgus situāciju kopumā, kurā saņēmējs vienos un tajos pašos noieta tirgos konkurē ar citiem ražotājiem, tiktu atļauts atbalsts, kas, izkropļojot konkurenci, nodrošinātu noieta tirgus saņēmēja precēm pat tirgū, kam raksturīga pārprodukcija vai jaudas pārpalikums un kurā nesubsidētajiem konkurentiem ir grūtības pārdot savas preces. Šāda Pamatnostādņu interpretācija tātad būtu pretrunā EKL 87. pantam.

137 No minētā izriet, ka prasītāja argumenti, kas paredzēti, lai pierādītu, ka *HTST* iesala uzlabotās kvalitātes, Ēmshāvenas rūpnīcas ģeogrāfiskā stāvokļa un spējas piegādāt neiesaiņotu iesalu dēļ tas savām precēm viegli atradīs normālus noieta tirgus, ir jānoraida kā neefektīvi.

138 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, saistīdama jaudas pārpalikumu Kopienas un pasaules iesala tirgū ar normālu noieta tirgu trūkumu precēm.

139 Citi šajā kontekstā prasītāja izvirzītie argumenti neliek apšaubīt šo secinājumu.

140 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka gandrīz visa tā produkcija tiekot orientēta uz galamērķiem ārpus Kopienas, tādējādi tas nekonkurējot vienos un tajos pašos noieta tirgos ar citiem Kopienas ražotājiem.

141 Šis apgalvojums nav apstiprināms. Pirmkārt, prasītājs neapstrīd, ka iesala ģeogrāfiskajam tirgum ir pasaules mērogs. Turklāt, kā noteikts šā sprieduma 44. punktā, nepastāv atšķirīgs tirgus augstākās kvalitātes vai *HTST* iesalam. Līdz ar to, tā kā prasītājs konkurē ar citiem Kopienas ražotājiem vienā un tajā pašā preču un ģeogrāfiskajā tirgū, tas tātad ar tiem konkurē vienos un tajos pašos noieta tirgos. Otrkārt, *Frontier Economics* ziņojumā, ko pieprasījis prasītājs, norādīts: "ir sagaidāms, ka *HTST* iesals [..], kas ražots Ēmshāvenā, vismaz daļēji aizstās [..] citu ražotāju, ieskaitot ražotājus, kuriem rodas jaudas pārpalikums, pārdoto standarta iesalu". Šis apgalvojums skaidri norāda, ka prasītājs plāno iegūt citu Kopienas ražotāju pārdotās produkcijas pastāvošo noieta tirgus daļu.

142 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka tirgi ārpus Kopienas turpmākajos gados nevarēs izmantot visu Kopienas jaudas pārpalikumu un ka izsniegto eksporta licenču skaits nav ticams avots, lai sekotu eksporta attīstībai.

143 Šajā sakarā ir jāatzīst: 2006. gada jūlija *G.* ziņojumā un *Frontier Economics* ziņojumā (skat. šā sprieduma 127. un 128. punktu) ir skaidri norādīts, ka Kopienas iesala plūsmu uz trešām valstīm iespējas ir radikāli samazinājušās Komisijas izskatāmā perioda beigās (2005. un 2006. gadā) un ka minētie ziņojumi ļauj saprast, ka šis samazinājums un jaunu Kopienas ražotņu celšana bija galvenie faktori, kas radīja Kopienas jaudas pārpalikumu. Turklāt prasītājs nav norādījis nevienu avotu, kas būtu pieejams Komisijai apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, kurā būtu norādīta ārpus Kopienas noieta tirgu ātra un paredzama palielināšanās. Līdz ar to Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka ārpus Kopienas tirgi paredzamā nākotnē neizmantos visu Kopienas jaudas pārpalikumu.

144 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka neseno un paredzamo novecojušo un mazāk labvēlīgajā ģeogrāfiskajā zonā esošo rūpnīcu slēgšanas dēļ jaudas pārpalikums zudīšot, tādējādi pastāvēšot normāli noieta tirgi Kopienas produkcijai.

145 Šajā sakarā pietiek norādīt, ka atbilstoši Komisijas apstrīdētajā lēmumā norādītajam un 2006. gada jūlija *G.* ziņojumam galvenais iemesls tam, ka 2005. un 2006. gadā tika pilnīgi slēgtas daudzas rūpnīcas Kopienā, bija jaudas pārpalikums, kas radīja iesala cenas samazinājumu tiktāl, ka ražošana dažās rūpnīcās vairs nebija rentabla. Šādos apstākļos tas, ka daudzas rūpnīcas bija spiestas izbeigt ražošanu, tikai apstiprina Komisijas secinājumu par normālu noieta tirgu trūkumu. Tāpat prasītāja pieņēmums, ka pastiprinātas konkurences dēļ bija paredzama citu rūpnīcu slēgšana, galvenokārt nozīmē, ka daudzi Kopienas iesala ražotāji nevarētu rentabli pārdot savu produkciju, kas tiešām ir saistīts ar normālu noieta tirgu trūkuma jēdzienu.

146 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāuzskata, ka Komisija ir pareizi piemērojusi Pamatnostādnes un nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārbaudot jaudas pārpalikumu. Līdz ar to otrā pamata pirmā un trešā daļa ir jānoraida.

Par otrā pamata ceturto daļu par to, ka neesot ņemti vērā notikumi laikā no lēmuma par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai

Lietas dalībnieku argumenti

147 Prasītājs pārmet Komisijai, ka tā esot pamatojusies tikai uz tā 2003. gadā izstrādāto darbības programmu, kas nebija nekas cits kā tās nākotnes darbību programma, neizvērtējot, kas patiesībā noticis laikā no šīs programmas izstrādāšanas brīža līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdim. Atsaucoties uz judikatūru, tas apgalvo, ka Komisijai esot bijis jāņem vērā faktiskie notikumi attiecīgajā nozarē laikā no pieņemamā atbalsta piešķiršanas brīža līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdim. Tas uzskata, ka Komisijas rīcībā esošo informāciju nav jāveido tikai dalībvalstu vai citu lietas dalībnieku iesniegtai informācijai, bet Komisijai esot jāņem vērā arī publiski pieejamā informācija.

148 Attiecībā uz datumu, kurā rūpnīca pilnībā uzsākusi savu darbību, prasītājs pārmet Komisijai, ka tā esot uzskatījusi, ka runa ir par 2005. gada aprīli. Tas apstrīd, ka Komisija šo secinājumu ir balstījusi uz internetā atrodamo informāciju no ārējiem avotiem, to nepārbaudīdama, pajautājot prasītājam vai Nīderlandes valdībai, kaut arī cita internetā atrodamā informācija, kas bija Komisijas rīcībā, bija tieši pretēja tās faktu izklāstam. Prasītājs uzskata, ka Bavārijas 2005. gada ziņojumā, ko min arī Komisija, ir norādīts, ka iesala rūpnīca Ēmshāvenā sāka darbību tikai 2005. gada decembrī ar minimālu darbības jaudu, bet oficiāli rūpnīca tika atvērta 2006. gada jūnijā.

149 Nīderlandes Karaliste nav izvirzījusi argumentus šajā sakarā.

150 Komisija apstrīd prasītāja argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

151 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai apstiprinātu jaunus atbalstus, atkāpjoties no Līguma noteikumiem, attiecīgajai dalībvalstij, izpildot pienākumu sadarboties ar Komisiju, kas izriet no EKL 10. panta, ir jāsniedz visi pierādījumi, kas ļautu šai iestādei pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi, lai varētu piešķirt atkāpi, ko dalībvalsts lūgusi piešķirt (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, Krājums, II-2123. lpp., 129. punkts, un šā sprieduma 92. punktā minēto spriedumu lietā *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

152 Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā iespējamo informāciju, kas tai būtu varējusi tikt iesniegta administratīvās procedūras laikā, bet netika iesniegta, jo Komisijai nav pienākuma pēc savas iniciatīvas un ar prognožu palīdzību pārbaudīt, kādi fakti būtu varējuši tai tikt iesniegti (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 60. punkts, un šā sprieduma 54. punktā minētais spriedums lietā *Ter Lembeek*/Komisija, 83. punkts).

153 Līdz ar to prasītājs nevar pamatoti pārmest Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā informāciju, kas ir publiski pieejama, bet tai nav tikusi iesniegta administratīvās procedūras laikā.

154 Turklāt prasītāja arguments par apgalvoto kļūdu, norādot apstrīdētajā lēmumā Ēmshāvenas rūpnīcas darbības uzsākšanas datumu, nekādi neietekmē apstrīdētā lēmuma likumību. Apstrīdētais lēmums tika balstīts uz pieņēmumu, ka pastāv jaudas pārpalikums un ka trūkst normālu Kopienas un pasaules iesala noieta tirgu, kas bija

2005. un 2006. gada situācija un kuras izmaiņas nākamo gadu laikā nevarēja tikt secinātas no apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā esošās dokumentācijas. Tomēr atbilstoši visiem apstrīdētajā lēmumā minētajiem avotiem un prasītāja apgalvotajam Ēmshāvenas rūpnīcas atvēršanai bija jānotiek šajā periodā, kam bija raksturīgs jaudas pārpalikums un normālu noieta tirgu trūkums.

155 Līdz ar to otrā pamata ceturtā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata otro daļu par to, ka neesot pienācīgi līdzsvarota atbalsta labvēlīgā ietekme un tā ietekme uz Kopienas iekšējās tirdzniecības apstākļiem

Lietas dalībnieku argumenti

156 Prasītājs būtībā pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētajā lēmumā neesot līdzsvarojusi subsīdijas labvēlīgo ietekmi, no vienas puses, un tās iespējamo negatīvo ietekmi uz tirdzniecības apstākļiem Kopienā, no otras puses, kas esot EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta kļūdaina interpretācija un piemērošana. Tas apgalvo, ka attiecīgais ieguldījums ir būtiski labvēlīgi ietekmējis kopējās lauksaimniecības politikas, tostarp lauku attīstības politikas, mērķu īstenošanu un Kopienas darbību reģionālās attīstības un kohēzijas jomā.

157 Tas uzskata, ka Komisija nevar pamatoti paziņot, ka pēc Pamatnostādņu pieņemšanas tā ir atteikusies no savas izvērtēšanas brīvības un līdz ar to nav varējusi veikt līdzsvarošanu, ņemot vērā atbalsta labvēlīgo ietekmi. Tas uzskata, ka fakts, ka

Pamatnostādnes ir balstītas uz EKL 87. panta 3. punktu, katrā ziņā norāda, ka Komisija nevar nepamatoti ierobežot savu rīcības brīvību vai no tās atteikties. Prasītājs no tā secina, ka Pamatnostādņu 4.2.5. punkts ir interpretējams, ņemot vērā Līgumā paredzēto kritēriju, proti, vai pretēji kopējām interesēm tiek ietekmēti tirdzniecības apstākļi. Tas norāda, ka Komisija neesot izvērtējusi, vai šī ietekme, ņemot vērā priekšrocības, ko sniedza plānotā subsīdija, patiesi ir pretēja kopējām interesēm EKL 87. panta 3. punkta izpratnē.

158 Prasītājs uzskata, ka Pamatnostādnes esošajā redakcijā piešķir Komisijai plašu rīcības brīvību, lai nodrošinātu subsīdijas iespējamo priekšrocību un ietekmes uz konkurenci pienācīgu līdzsvarošanu. Atsaucoties uz ģenerāladvokāta Albēra [*Alber*] secinājumiem Tiesas 2001. gada 3. maija spriedumam lietā C-204/97 Portugāle/Komisija (*Recueil*, I-3175., I-3177. lpp., 46. punkts), tas uzskata, ka, ja tas tā nebūtu, Pamatnostādnes neatbilstu EKL 87. panta 3. punktā paredzētajai prasībai pienācīgi līdzsvarot atbalsta pozitīvo ietekmi un iespējamo negatīvo ietekmi, tādējādi EKL 87. panta 3. punkts būtu bijis jāpiemēro tieši. Prasītājs katrā ziņā apgalvo, ka Komisija esot kļūdaini piemērojusi kritērijus, kurus pati bija noteikusi Pamatnostādnēs.

159 Tas apgalvo, ka subsīdija bija paredzēta, pirmkārt, lai segtu iesala ražotnes Ēmshāvenā izveidošanas izdevumus, kas ir lielāki nekā vietā, kuru tas būtu izvēlējies citā Nīderlandes reģionā, un, otrkārt, lai ierosinātu izveidot rūpnīcu reģionā, kuram būtu ekonomiski jāattīstās. Prasītājs apgalvo, ka jebkādas konkurences priekšrocības, ko tas ir ieguvis, pateicoties subsīdijai, samazinātos augstāku izdevumu dēļ, kas tam būtu jāsedz, un ka patiesībā liela subsīdijas daļa bija vajadzīga, lai tas varētu būt vienlīdzīgs ar saviem konkurentiem. Prasītājs uzskata, ka ar attiecīgo ieguldījumu tas ir aktīvi piedalījies iesala miežu kultūras reģiona Ziemeļnīderlandē attīstībā, kas šā reģiona zemkopjiem atklāj jaunas būtiskas perspektīvas, un atbalstījis iesala ražotņu modernizācijas procesu, aizstājot neefektīvas kontinentālas ražotnes ar modernām ražotnēm, kas orientētas uz trešām valstīm ārpus Kopienas.

160 Tas apgalvo, ka subsīdija ievieš jaunas, uz nākotni orientētas tehnoloģijas, kas uzlabo veselības un vides standartus, kā arī iesala kvalitāti un līdz ar to — alus kvalitāti. Līdz ar to šim ieguldījumam ir drīzāk pozitīva nekā negatīva ietekme uz Kopienas konkurētspēju eksporta tirgos un uz pastāvošo un plānoto jaudu Kopienas iesala tirgū.

161 Prasītājs atsaucas uz Pamatnostādņu 1.6. punktu, kurā paredzēta saistība starp dalībvalstu sniegto valsts atbalstu pārbaudi un Kopienas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Kopienas pārziņā esošo lauku attīstības politiku. Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 80. lpp.) 25. pantā noteikts, ka atbalsts ieguldījumiem, kas paredzēti lauksaimniecības produktu pārstrādei, veicina Kopienas lauku attīstības politikas mērķu īstenošanu.

162 Nīderlandes Karaliste uzskata, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka attiecīgais projekts pilnībā iekļaujas tās politikas attiecībā uz lauku apvidu attīstību vispārīgajos mērķos. Tā piebilst, ka projektā ir paredzēta lauksaimniecības nozares atjaunošana Ziemeļnīderlandē un tostarp biešu kultūru aizstāšana ar citām kultūrām. Tā uzskata, ka Komisijai ne tikai ir jāizvērtē subsīdija, ņemot vērā Pamatnostādņu 4.2.5. punktu, bet arī jāpārbauda, "vai atbalsts nemaina tirdzniecības apstākļus pretēji kopējām interesēm". Atsaucoties uz šā sprieduma 63. punktā minēto spriedumu lietā *Alzetta* u.c./Komisija, tā apgalvo, ka Komisijai, veicot pārbaudi atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam, ir jālīdzsvaro atbalsta labvēlīgā ietekme, kā arī negatīvā ietekme uz tirdzniecības apstākļiem un uz neizkropļotas konkurences saglabāšanu. Tā no minētā secina, ka Komisijai ir jāņem vērā EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, pat ja tā ar Pamatnostādnēm ir ierobežojusi savu rīcības brīvību attiecībā uz atbalstiem lauksaimniecības jomā.

163 Nīderlandes Karaliste atzīmē, ka Komisijai ir jāievēro EK līguma 87. un 88. panta, kā arī citu Līguma noteikumu savstarpējā saskaņotība (Tiesas 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā C-110/03 Beļģija/Komisija, Krājums, I-2801. lpp., 64. punkts). Viens no šiem

"citiem Līguma noteikumiem" ir EKL 158. pants, kurā noteikts, ka Kopiena tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalicību. Tātad Komisijai ir jānodrošina paredzētā saskaņotība starp tās atbalstu politiku un Kopienas rīcību, lai samazinātu atšķirības starp reģioniem.

164 Nīderlandes Karaliste apgalvo, ka atbalsta piešķiršana tik inovatīvai celtnei iekļaujas Eiropas Padomes Lisabonā minētajos mērķos, lai Eiropas Savienība līdz 2010. gadam sasniegtu pasaules viskonkurējošāko un dinamiskāko ekonomiku. Tā pārmet Komisijai šā būtiskā punkta neminēšanu apstrīdētajā lēmumā.

165 Komisija apstrīd prasītāja un Nīderlandes Karalistes argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

166 Vispirms ir jāatgādina, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, piemērojot gan EKL 87. panta 1. un 3. punktu, gan Pamatnostādnes, tostarp to 4.2. iedaļu, kura ir paredzēta, lai izskaidrotu noteikumus "atbalsta ieguldījumiem, kas saistīti ar lauksaimniecības produktu pārstrādi un pārdošanu".

167 Ja Komisija pieņem pamatnostādnes, tās tai ir saistošas (šā sprieduma 135. punktā minētais spriedums lietā *Deufil*/Komisija, 22. punkts, un šā sprieduma 151. punktā minētais spriedums lietā *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, 95. punkts). Tātad Kopienu tiesai ir jāpārbauda, vai Komisija ir ievērojusi noteikumus, kurus tā ir izstrādājusi (Pirmās instances tiesas 2002. gada 30. janvāra spriedums lietā T-35/99 *Keller* un *Keller Meccanica*/Komisija, *Recueil*, II-261. lpp., 77. punkts, un šā sprieduma 151. punktā minētais spriedums lietā *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, 96. punkts).

168 Pirmkārt, ir jāatzīmē, ka prasītājs savos apsvērumos par pieteikumu par iestāšanos lietā ir skaidri paziņojis, ka neapstrīd nedz Pamatnostādņu saistošo spēku, nedz to saderību ar EK līguma noteikumiem.

169 Saskaņā ar Pamatnostādņu 3.7. punktu: "ņemot vērā vajadzību, pārbaudot atbalstus, kas paredzēti nelabvēlīgo reģionu attīstībai, ņemt vērā lauksaimniecības īpašos apstākļus, Komisijas Pamatnostādnes par valsts atbalstiem reģioniem nav piemērojamas lauksaimniecības nozarē[;] ja tās attiecas uz lauksaimniecības nozari, šajās pamatnostādnēs ir iestrādāti reģionālās politikas apsvērumi". Līdz ar to jebkurš attiecīgā atbalsta pozitīvais aspekts var tikt ņemts vērā tikai Pamatnostādņu kritēriju piemērošanas kontekstā.

170 Ir jāatgādina, ka Pamatnostādņu 4.2.5. punktā ir noteikts: "atbalstu nedrīkst piešķirt [..], ja nav pietiekami pierādīts, ka attiecīgajām precēm ir iespējams atrast normālus noieta tirgus".

171 Līdz ar to, kad Komisija bija konstatējusi, ka attiecīgais atbalsts ietilpst Pamatnostādņu piemērošanas jomā, tai vispirms bija jāpārbauda, vai tika pietiekami pierādīts, ka attiecīgajām precēm ir iespējams atrast normālus noieta tirgus.

172 Tā kā šis priekšnosacījums šajā gadījumā netika izpildīts, Komisijai nevarēja apstiprināt strīdīgo atbalstu, ņemot vērā tā mērķus un iespējamo labvēlīgo ietekmi, nepārkāpjot pašas Pamatnostādnes un līdz ar to — principus, kas noteikti šā sprieduma 167. punktā minētajā judikatūrā, tādējādi minēto mērķu un pozitīvās ietekmes pārbaude bija lieka.

173 Otrkārt, prasītājs nevar pamatoti apgalvot, ka Pamatnostādņu nepiemērošana un EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta tieša piemērošana nozīmētu, ka tiek ņemti vērā strīdīgā atbalsta mērķi un labvēlīgā ietekme.

174 Saskaņā ar šā sprieduma 167. punktā minēto spriedumu lietā *Deufil*/Komisija (18. punkts) EKL 87. panta 3. punkts piešķir Komisijai rīcības brīvību, kuras īstenošana nozīmē, ka tiek izdarīts ekonomiskais un sociālais vērtējums Kopienas kontekstā. Tiesa minētajā spriedumā nosprieda: uzskatot, ka atbalsta piešķiršana ieguldījumam, kas palielinātu ražošanas jaudu nozarē, kurā jau tā ir liels pārpalikums, ir pretrunā kopējām interesēm un ka šāds atbalsts nevar veicināt attiecīgā reģiona ekonomisko attīstību, Komisija nav pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas.

175 Turklāt Tiesa nav izteikusi šaubas par saimnieciskajiem apsvērumiem, kas ir Komisijas lēmuma pamatā un kas ir izklāstīti šā sprieduma 167. punktā minētā sprieduma lietā *Deufil*/Komisija 16. punktā, saskaņā ar kuru: "ņemot vērā ražošanas pārpalikumu [..], jebkāda šo preču ražotāja ieguldījumu izmaksu mākslīga samazināšana vājinātu citu ražotāju konkurences stāvokli un, ja tās dēļ tiktu palielināta jauda, samazinātu šīs jaudas izmantošanas likmi un cenu[;] attiecīgais atbalsts tātad nenoliedzami ietekmētu tirdzniecību pretēji kopējām interesēm [EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta] izpratnē".

176 Tādējādi ir jānorāda, ka Pamatnostādņu 4.2.5. punktā noteiktais kritērijs, ka nevar piešķirt atbalstu, ja nav pietiekami pierādīts, ka attiecīgajām precēm ir iespējams atrast normālus noieta tirgus, atspoguļo no EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta izrietošo nosacījumu, ka neviens atbalsts, kas pretēji kopīgām interesēm nelabvēlīgi iespaido tirdzniecības apstākļus, nevar būt saderīgs ar kopējo tirgu.

177 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka Komisija nav pārkāpusi EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, pamatodama apstrīdēto lēmumu ar to, ka pastāv Kopienas jaudas pārpalikums un ka nav pierādīts, ka pastāv normāli noieta tirgi, neizvērtējusi atbalsta attiecīgajam reģionam mērķus un labvēlīgo ietekmi.

178 Šo secinājumu neliek apšaubīt prasītāja arguments, ka strīdīgais atbalsts ir tikai kompensējis Ēmshāvenas apvidus ekonomiski nelabvēlīgos nosacījumus, salīdzinot ar Terneizenas [*Terneuzen*] apvidu (Nīderlande), kuram tas dotu priekšroku, ja nebūtu atbalsta.

179 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem tiesiskā paļāvība par atbalsta likumību principā var būt tikai tad, ja to ir apstiprinājusi Komisija EKL 88. pantā paredzētās procedūras ietvaros (skat. Tiesas 2004. gada 11. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-183/02 P un C-187/02 P *Demesa* un *Territorio Histórico de Álava*/Komisija, Krājums, I-10609. lpp., 44. un 45. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā C-148/04 *Unicredito Italiano*, Krājums, I-11137. lpp., 104. punkts). Ja nav šādas tiesiskās paļāvības, no valsts atbalstu Kopienas pārbaudes viedokļa jebkurš komerciāls lēmums, kas pamatots ar Komisijas neapstiprināta atbalsta piešķiršanas perspektīvu, ir saistīts ar uzņēmuma, kas lūdz atbalstu, ekonomiskās darbības riskiem, tādējādi iespējamie nelabvēlīgie apstākļi, kas rodas šāda lēmuma dēļ, nav jāņem vērā Komisijas veiktās pārbaudes laikā.

180 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida arī otrā pamata otrā daļa un līdz ar to — otrais pamats kopumā.

Par ceturtā pamata otro daļu par apstrīdētā lēmuma nepietiekamo pamatojumu attiecībā uz EKL 87. panta 3. punkta piemērošanu

181 Prasītājs, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste, uzskata: tā kā aprēķini, kas tika veikti, lai iegūtu apstrīdētajā lēmumā minētos jaudas pārpalikuma datus iesala tirgū, nav precizēti, nav iespējams pārbaudīt, vai jaudas pārpalikums patiesi pastāvēja Kopienas iesala tirgū un kādā mērā attiecīgais ieguldījums ietekmēja šo situāciju. Tas no minētā secina, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā piemērota pamatojuma trūkuma dēļ, kas esot EKL 253. pantā paredzētā Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

182 Komisija apstrīd prasītāja argumentus.

183 Šajā sakarā pietiek atzīmēt: kā izriet no šā sprieduma 106. punkta, Komisija pretēji prasītāja apgalvotajam ir precizējusi datu avotus attiecībā uz jaudas pārpalikumu, kas pastāvēja Kopienas tirgū izvērtējamā periodā.

184 Līdz ar to kā nepamatota ir jānoraida arī ceturtā pamata otrā daļa.

3. *Par trešo pamatu par labas pārvaldības principa pārkāpumu*

Lietas dalībnieku argumenti

185 Prasītājs pārmet Komisijai, ka tā neesot atbilstoši izvērtējusi visus aspektus, kas saistīti ar subsīdijas piešķiršanu, ieskaitot attīstību un notikumus laikā no lēmuma par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai. Atsaucoties uz judikatūru, tas uzskata, ka informācija nav jāsniedz tikai dalībvalstīm vai citiem lietas dalībniekiem, bet arī Komisijai ir jāizpēta publiski pieejamā informācija.

186 Tas apgalvo, ka apstrīdētais lēmums galvenokārt ir balstīts uz datiem par jaudu, ko iesniedza *Euromalt* — interešu grupa, kas pārstāv tā konkurentus, kuriem ir komerciālas intereses iebilst pret prasītāja ražotņu modernizāciju. Tas atzīst, ka dažas valstu iesala ražotāju apvienības ir apstiprinājušas *Euromalt* secinājumus, bet šīs apvienības nav precizējušas, kā tika aprēķināti to skaitļi attiecībā uz jaudu, vai atsaukušās uz *Euromalt* 2005. gada 3. augusta vēstulē norādītajiem skaitļiem. Tas pārmet Komisijai, ka tā neesot ņēmusi vērā ziņojumus par iesala tirgu, ko izstrādāja *RM International*, *H. M. G.* un *Rabobank*, kuros ir apstiprināts, ka Kopienas iesala nozarē notiek ātras strukturālas izmaiņas un ka iesala piedāvājums un pieprasījums Kopienā līdzsvarosies līdz 2006. gadam.

187 Prasītājs uzskata, ka argumenti par subsīdijas labvēlīgo ietekmi — Kopienas kopējās lauksaimniecības politikas, tostarp lauku attīstības politikas, mērķu sasniegšanas veicināšanu — un par Kopienas rīcību attiecībā uz reģionālo attīstību un kohēziju nav tikuši atbilstoši izvērtēti.

188 Savas argumentācijas par atbilstoša izvērtējuma trūkumu pamatojumam tas kā piemēru min, ka Komisija noteica datumu, kurā Ēmshāvenas rūpnīca uzsāka darbību, pamatojoties uz informāciju no interneta un ārējiem avotiem, nevaicādama prasītājam vai Nīderlandes valdībai, vai šie konstatējumi ir pareizi.

189 Prasītājs no tā secina, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu par visiem šīs lietas atbilstošajiem aspektiem un ka tai bija jāveic daudz dziļāka un rūpīgāka izmeklēšana.

190 Nīderlandes Karaliste nav izvirzījusi argumentus šajā sakarā.

191 Komisija apstrīd prasītāja argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

192 Ar šo pamatu prasītājs būtībā pārmet Komisijai, ka tā esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, jo tai bija rūpīgi un objektīvi jāizmeklē visi atbilstošie lietas aspekti.

193 Attiecībā uz pierādīšanas pienākumu vispirms ir jāatgādina, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jāiesniedz visa informācija, kas šai iestādei ļautu pārliecināties, ka ir izpildīti atkāpšanās

nosacījumi un ka Komisijai nav pienākuma pēc savas iniciatīvas un ar prognožu palīdzību pārbaudīt, kādi pierādījumi būtu varējuši tai tikt iesniegti (skat. šā sprieduma 152. punktu).

194 Līdz ar to, kā jau tika nospriests šā sprieduma 153. punktā, prasītāja arguments, ka Komisijai esot bijis jāņem vērā publiski pieejamā informācija, nav pieņemams. Turklāt prasītājs pat nav nosaucis, kāda publiski pieejamā informācija bija jāņem vērā Komisijai.

195 Attiecībā uz labas pārvaldības principu valsts atbalstu jomā pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts: lai ievērotu šo principu, Komisijai ir jāveic attiecīgā pasākuma rūpīga un objektīva pārbaude. Līdz ar to tai ir jāatrod visi vajadzīgie viedokļi, tostarp pieprasot informāciju no [atbalstu] saņēmējiem, lai pieņemtu lēmumu, pilnībā pārzinot faktus, kas ir būtiski dienā, kad tiek pieņemts tās lēmums (šajā ziņā skat. šā sprieduma 152. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 62. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-198/01 *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, Krājums, II-2717. lpp., 180. punkts).

196 Šajā gadījumā no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet: Komisija ir pierādījusi, ka ir veikusi attiecīgā pasākuma rūpīgu un objektīvu pārbaudi. Kā izriet no otrā pamata analīzes, Komisija ir aktīvi ievākusi un izvērtējusi pierādījumus visas procedūras laikā un organizējusi sanāksmes ar *H. M. G.*

197 Attiecībā uz prasītāja argumentu, ka Komisija neesot pienācīgi izvērtējusi attīstību un notikumus laikā no lēmuma par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, pietiek atgādināt, ka šim argumentam nav faktiskā pamatojuma (skat. šā sprieduma 116. un nākamos punktus).

198 Attiecībā uz *Euromalt* iesniegto datu ticamību un to, ka neesot ņemti vērā ziņojumi par iesala tirgu, ko izstrādāja *RM International*, *H. M. G.* un *Rabobank*, Pirmās instances tiesa atsaucas uz savu analīzi par otrā pamata pirmo un trešo daļu. No tās skaidri izriet, ka Komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā dažādus avotus, kas tai bija pieejami apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, un ka neviens no argumentiem, kuri ir būtiski no apstrīdētā lēmuma likumības izvērtēšanas viedokļa, nebija pamatots tikai ar *Euromalt* datiem, tādējādi Pirmās instances tiesai nebija jāizvērtē šīs apvienības izdoto dokumentu objektivitāte. Tāpat ir jāatgādina, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu dokumentu, kas Komisijai būtu pieejams apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī un kurā būtu norādīts lēmumā iekļautajiem atzinumiem pretējais.

199 Attiecībā uz argumentu par to, ka neesot tikusi veikta pienācīga pārbaude par subsīdijas labvēlīgo ietekmi un par dienu, kurā Ēmshāvenas rūpnīca uzsāka darbību, otrā pamata otrās un ceturtās daļas analīze ir skaidri pierādījusi, ka šiem aspektiem nav nekādas īpašas nozīmes atbalsta saderības ar kopējo tirgu izvērtēšanā, tādējādi Komisijai nebija jāveic detalizētāka pārbaude šajā sakarā.

200 Visu šo iemeslu dēļ trešais pamats, kas attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu, ir jānoraida kā nepamatots tāpat kā visa prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

201 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem. Atbilstoši šā paša reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tātad Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Holland Malt BV* sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 9. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 3319

Process un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 3321

Juridiskais pamatojums . . . . . II - 3323

1. Par pirmo pamatu par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un ceturtā pamata pirmo daļu par nepietiekamu pamatojumu tam, ka strīdīgais pasākums ir kvalificēts kā valsts atbalsts II - 3323

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3323

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3326

Par pirmā pamata pieņemamību . . . . . II - 3326

Par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu . . . . . II - 3327

Par apstrīdētā lēmuma pamatojumu attiecībā uz Kopienas iekšējās tirdzniecības un konkurences ietekmēšanu . . . . . II - 3334

2. Par otro pamatu par EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un ceturtā pamata otro daļu par nepietiekamu pamatojumu šajā sakarā . . . . . II - 3337

Par pirmo un trešo daļu: attiecīgi par Pamatnostādņu kļūdainu interpretāciju un piemērošanu, kā arī kļūdu vērtējumā par jaudas pārpalikumu . . . . . II - 3338

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3338

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3343

— Par jaudas pārpalikumu iesala tirgū . . . . . II - 3347

— Par normālu noieta tirgu trūkumu . . . . . II - 3353

Par otrā pamata ceturto daļu par to, ka neesot ņemti vērā notikumi laikā no lēmuma par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai . . . . . II - 3359

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3359

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3360

Par otrā pamata otro daļu par to, ka neesot pienācīgi līdzsvarota atbalsta labvēlīgā ietekme un tā ietekme uz Kopienas iekšējās tirdzniecības apstākļiem . . . . . II - 3361

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3361

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3364

Par ceturtā pamata otro daļu par apstrīdētā lēmuma nepietiekamo pamatojumu attiecībā uz EKL 87. panta 3. punkta piemērošanu . . . . . II - 3368

3. Par trešo pamatu par labas pārvaldības principa pārkāpumu . . . . . II - 3369

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3369

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3370

Par tiesāšanās izdevumiem . . . . . II - 3373